

BIBLIATANULMÁNYOK

*„Énvelem
cselekedtéték meg”*

Írta: *Jonathan Duffy*

TANÍTÓI MELLÉKLET

2019. július, augusztus, szeptember

Copyright © Hetednap Adventista Egyház, 2019

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Hegyes-Horváth Csilla*
Lektorálta: *Dr. Gyetvainé Gerlai Krisztina*
Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház
2119 Pécel, Ráday u. 12.
Ügyintézés: *Dr. Tokics Imréné*
E-mail: tmaria@adventista.hu
Telefon: 06-30-530-7279 (munkaidőben)

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely*, Debrecen
Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: Isten a Teremtő	4
2. tanulmány: Jobb világ készül	11
3. tanulmány: Szombat: a szabadság napja	18
4. tanulmány: Kegyelem és igazság a Zsoltárookban és a példabeszédekben	25
5. tanulmány: Próféták kiáltó szava	32
6. tanulmány: Imádjátok a Teremtőt!	39
7. tanulmány: Jézus és a segítségre szoruló	45
8. tanulmány: A legkisebbek.	51
9. tanulmány: Szolgálat az újszövetségi egyházban	57
10. tanulmány: Az evangélium szerinti élet	64
11. tanulmány: Az advent reményében élni	71
12. tanulmány: Kegyelemmel	77
13. tanulmány: Isten szolgálóinak közössége	84

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

- www.adventist.org

Transzeurópai Divízió:

- www.ted-adventist.org

Newbold College:

- www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

- www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

- <http://det.adventista.hu>

Gyere ahogy vagy:

- www.gyereahogvagy.hu

Tiszavidéki Egyházterület:

- <http://tet.adventista.hu>

Advent Kiadó:

- www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

- www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

- www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

- www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

- www.bibliatanulmanyok.hu

White Könyvtár:

- www.white-konyvtar.hu

Isten a Teremtő

A tanulmány rövid áttekintése

A rácsodálkozás és az áhitat nélkülözhetetlen a teljes élethez. Miközben Mózes első könyve 1-2. fejezetében olvassuk a teremtés történetét, bepillantást nyerhetünk abba, hogyan hívta létre Isten a szavával a kozmoszt. Azután figyeljük, hogyan formálta meg az embert - a férfit és a nőt - a saját kezével, a saját képmására. Csodálattal és áhitattal szemléljük a teremtés titkait. A zsoltárossal együtt felkiáltunk: „*Mikor látom az eget, ujjaid munkáját, a holdat és a csillagokat, amelyeket elrendeztél, azt mondom: Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla, és az ember fia, hogy gondod van rá*” (Zsolt 8:4-5, ÚRK)?

Ebben a tanulmányban rácsodálkozunk a Teremtő jellemére és értékeljük az általa létrehozott világot, ugyanakkor szomorkodunk a következmények miatt, amelyeket az Istennel és a természettel való összhang megtörése okozott. Ez a tanulmány arra hív bennünket, hogy legyünk Isten teremtett világának jó sáfárai, mert az Úr azt szeretné, ha szeretettel, részvétellel, hűséggel élnénk az összetört világban.

A TANÍTÓ CÉLJA: Miközben tanítod ezt a leckét, próbáljátok meg együtt felfedezni, hogyan befolyásolja magatartásunkat és tetteinket az, ha Isten teremtett világára összpontosítunk és komolyan vesszük elhívásunkat, hogy őrizzük ezt a földet és mindazt, ami azon van.

Kommentár

ILLUSZTRÁCIÓ

Isaac Newtonnak volt egy ateista barátja, aki mivel nem hitt Istenben, kitartott azon álláspontja mellett, hogy az univerzum csak úgy magától jött létre. Amikor egyszer a barátja meglátogatta, Newton megmutatta neki a naprendszer modelljét. A nap, a bolygók és a holdak mind a maguk helyén voltak, szférájukban megfelelő arányban, megfelelő sebességgel keringtek a nap körül. Az ateista barát lenyűgözve nézte

a modellt. „Nagyon érdekes!” - kiáltott fel lelkesen. „Ki készítette?” „Senki! - válaszolta Newton. - Magától jött létre.”¹

Igehelyek: Albert Einstein így elmélkedett: „Aki nem tud csodálkozni és borzongani az élet titokzatos szentélyében, az olyan, mint a halott, akinek lecsukódtak a szemei.”² „*És látta Isten, hogy minden, amit teremtett, íme, igen jó. És lett este, és lett reggel: hatodik nap*” (1Móz 1:31, ÚRK).

Az ember is része Isten tökéletes, teremtett világának (1Móz 1:31). Ezt mondta az Úr: „*Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra*” (1Móz 1:26).

Beszéljük meg az osztályban! Mit jelent az, hogy Isten a saját képére teremtett meg minket? „Amikor Ádám kikerült Alkotója kezéből, *fizikai, értelmi, lelki valójában egyaránt Teremtője képmását viselte*” (Ellen G. White: *Nevelés*. Budapest, 2015, Advent Kiadó, 13. o.).

1Móz 1:28 verse szerint ebben is tükröződik Isten képmása az emberekben: „*Szaporodjatok és sokasodjatok, töltsétek be a földet, és hajtsátok uralmatok alá. Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszómászó mindenféle állaton*” (ÚRK). Isten teremt, és ebből a képességből nekünk is adott valamennyit.

Beszéljük meg az osztályban! Hogyan használ fel Isten téged és a gyülekezetet arra, hogy a maga teljességében helyreállítsa a képét a környéken élőkben és a gyülekezet tagjaiban?

Beszéljük meg az osztályban! Valójában mennyire jó az, amire Isten kimondja: „*Ímé, igen jó*”?

Itt egy példa arra, hogy mennyire jó az „igen jó”: „Ha Ádámban nem lett volna hússzor annyi életerő, mint amennyi most van az emberekben, akkor az emberiség már kipusztította volna önmagát a természeti törvényeket áthágó szokásaival” (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 3. köt., 138-139. o.). Nem tudjuk igazából, hogy mit értett Ellen White az

1 Ministry 127, <http://ministry127.com/resources/illustration/sir-isaac-newton>

2 <https://www.citatum.hu/idezet/10353>

„életerő” kifejezésen. Egyes kutatók úgy vélik, hogy ez talán az élőlények sejteiben lévő energiatermelő sejt szervecskéknek tudható be. Ezeket az organellumokat mitokondriumoknak nevezzük. Minél több mitokondrium van a szervezetünkben, annál több lesz az energiánk.

Kutatásokkal kimutatták, hogy például a hosszútávúfutó atlétáknak több mint kétszer annyi (tehát 200%) mitokondrium „erőműtelep” van a szervezetében, mint az átlagemberében. Amikor ezeknek az atlétáknak az energiáját mérték fel, azt állapították meg, hogy mintegy 25%-kal több az energiájuk.³

Ádámnak hússzor annyi (vagyis 2000%) életereje volt, mint nekünk, ma élő embereknek. Ha a mitokondriumok számának növekedése egyenes arányban van az „életerő” növekedésével, az azt jelenti, hogy Ádám szervezetében hússzor több (2000%) mitokondrium volt, mint egy mai átlagemberében. El tudjuk képzelni, milyen lehetett Ádám társaságában lenni? Valószínűleg a szó szoros értelmében érezni lehetett, ahogyan árad belőle az energia!

Ádámnak és Évának nem egyszerűen nagy volt az életereje. Ellen White további részleteket is közöl: „Amikor Ádám kikerült Teremtője kezéből, arányos testalkattal bírt. *Kétszer olyan magas volt*, mint a mostani emberek, tökéletes volt” (Ellen G. White: *Spiritual Gifts* [Lelki ajándékok]. 3. köt., 34. o.).

Amikor Isten azt mondja a teremtettségről, hogy „igen jó”, akkor az valóban NAGYON jó!

Beszélgjünk meg az osztályban! Milyen lett volna Ádám jelenlétében lenni, akinek hússzor annyi volt az életereje, mint nekünk most? Milyen lett volna vele sétálni?

Beszélgjünk meg az osztályban! Isten az egész világot és az emberpárt „igen jóra” alkotta. Hogyan viszonyul ehhez az evolúciós álláspont, miszerint az ember nem más, mint az idő, az anyag és a véletlen produktuma?

3 A Dél-dániai Egyetem Egészségtudományi Fakultásának tanulmánya: „A mitokondrium segíthet meghatározni az izmok teljesítőképességét” - 2016. november 2.

Beszéljük meg az osztályban! Hogyan befolyásolja az evolúció nézete azt, ahogyan az emberekre tekintünk?

Összetört állapotunkban szükségünk van látásjavításra. A lelki szemüveg képessé tesz arra, hogy minden emberben meglássuk Isten képmását (1Móz 1:26-27), még ha mindnyájan megtörtek vagyunk is és ha ez nem is látszik a kinézetünkön, a viselkedésünkön. Fontos a szeretet és a tisztelet szemével nézni mindenkit, nem feltétlenül olyannak látni másokat, amilyenek valójában, hanem amilyenek lehetnek, hiszen Isten működik az életükben, helyre akarja állítani őket.

„Az Úr csalódik, mikor népének a tagjai kevésre értékelik önmagukat. Az Úr azt akarja, hogy választottai azon ár szerint értékeljék önmagukat, amely árat értették a Golgotán lefízett. Isten vágyakozik utánuk, kívánja őket, különben nem küldötte volna el Fiát azzal az igen sokba kerülő megbízással, hogy váltsa meg őket” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 573. o.).

Beszéljük meg az osztályban! Mi tesz értékessé minden egyes embert? Mi a különbség az önteltség és a helyes önértékelés között a teremtés és a megváltás történetének fényében? Hogyan hat gyülekezetünk szolgálatára az, ha minden embert nagyra értékelünk?

Igehely: „Akkor ezt mondta Isten: Teremtsünk embert a magunk képére és hasonlóságára. Uralkodjék... mind az egész földön” (1Móz 1:26, ÚRK). „Megáldotta őket Isten, és ezt mondta nekik:... Uralkodjatok... mindenféle állaton” (1Móz 1:28, ÚRK).

Isten a saját képmására teremtett bennünket. Ennek része az is, hogy uralmunk legyen a teremtményei fölött és őrizzük a földet. Minden Istené (Zsolt 24:1), mi pedig a föld és az azon élő sáfárai vagyunk. Lenyűgöző, hogy az Uralkodó a társuralkodóivá tett!

Az emberek nemcsak egymáshoz kapcsolódnak, hanem az egész teremtettség egy egészet alkot. Maga Isten is kötődik teremtményeihez (lásd ApCsel 17:24-26). Gondoljuk végig, milyen hasonlóságokat említ a Szentírás az emberek és az állatok között, amely tulajdonságok összekapcsolják őket!

- Az embereket és az állatokat is a föld porából teremtette Isten (szárazföldi állatok [1Móz 1:24-25; 1Móz 2:19]; emberek [1Móz 2:7]; madarak [1Móz 2:19]).⁴
- Megkapják Isten áldását (vízi élőlények és madarak; emberek [1Móz 1:21, 22, 28]) és elismerését (minden élőlény [1Móz 1:31]).
- Eredetileg növényi étrendet kaptak (emberek [1Móz 1:29]; szárazföldi állatok; madarak [1Móz 1:30]).
- Képesek ölni (emberek [1Móz 4:8]; vadállatok [1Móz 37:33; 2Kir 2:23-24; Dán 6:24]; háziállatok [2Móz 21:28-32], ragadozók [4Móz 21:6]).
- Beletartoznak Isten szövetségébe (1Móz 9:12).
- Haszonélvezői a szombati nyugalomnak (emberek; háziállatok [2Móz 20:10]).
- Az elsőszülött fiút (állatok esetében az elsőszülött hímeket) az Úrnak szentelték (2Móz 13:12; 4Móz 3:13).
- Isten parancsba adta nekik, hogy szaporodjanak és sokasodjanak (vízi állatok; madarak [1Móz 1:22]; emberek [1Móz 1:28]).⁵

Miként kapcsolódik a teológiád az ökológiádhoz? Mi tartozik bele abba, hogy őriznünk és művelnünk kell az egész földet? Hogyan befolyásolja életmódunkat és szolgálatunkat az, hogy vigyázunk a környezetünkre, az egész teremtett világra, ugyanakkor „testvérünk őrzői” is vagyunk (1Móz 4:9)? Kérjük meg az osztály tagjait, hogy mondják el, mit tesznek ezekkel a fontos igazságokkal kapcsolatban?

4 Bár nincs olyan igever, ami bizonyítaná, hogy Isten a tengeri élőlényeket a föld porából teremtette volna, arra azonban van, hogy a tengeri állatokat és a madarakat egy napon alkotta az Úr: „*Ekkor megteremtette Isten a nagy víziállatokat és a vizekben nyüzsgő különféle úszó élőlényeket a maguk neme szerint és mindenféle szárnyast a maga neme szerint. És látta Isten, hogy ez jó*” (1Móz 1:21; ÚRK). Vagy a semmiből (ex nihilo), vagy a föld porából alkotta a Teremtő a vízi élőlényeket. Mivel a tengeri állatok és a madarak is - minden más élőlényhez hasonlóan - a föld porába térnek vissza, amikor meghalnak, ezért feltételezhetjük, hogy a földből teremtettek, habár a semmiből való teremtés is lehetséges.

5 Jo Ann Davidson „Kit érdekel? Környezetvédelmi etika és a keresztyének” az *Adventist Review* 2009. június 25-ei számában, 51-54. o.

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Tartsuk szem előtt: nem az a szombatiskola célja, hogy kényelmesen üldögélve érdekes beszélgetéseket folytassunk a különböző csodás történelmi és teológiai témákról. Ebben a tanulmányban megfigyelhettük, hogy a bűn megtörte azokat a kapcsolódásokat, amelyeket Isten eredetileg eltervezett számunkra. Ennek ellenére továbbra is a teremtett világ jó sáfárainak kell lennünk, vigyázunk kell embertársainkra is. Tehát:

- 1) Figyeljük meg és értékeljük, ami még mindig „igen jó” a természetben! Ezen a héten sétáljunk egy kicsit a szabadban! Nézzünk szét és jegyezzük meg, milyen sok jót és szépet látunk! Vigyünk haza egy szép kavicsot vagy kagylót, madártollat vagy levelet! Órizzuk meg és emlékezzünk arra, hogy egyre jobban és jobban kell értékelnünk Isten teremtett világát!
- 2) Legközelebb, amikor te magad vagy a gyülekezeted szolgál a szegényeknek, vedd fontolóra: „Vajon az adományunkkal nem tesszük őket a jótékonyságunk rabszolgáivá?” Más szóval, olyan szolgálatot ajánlunk-e fel, amivel a segélyektől függés helyett az egyéni fejlődés útjára segítjük az embereket, hogy jobb jövőt láthassanak maguk előtt és bennük is kialakuljon a sáfárság lelkülete? Beszéljük meg válaszainkat a következő példa fényében! Ha missziónk arra korlátozódik, hogy minden szerdán kiosztjuk a tegnapi kenyeret és más élelmiszereket, de hónapról hónapra, évről évre, mondjuk tíz éven keresztül ugyanazok az emberek jönnek vissza, akkor a gyülekezetünk valójában nem segít a szegényeknek a saját életük és környezetük uraivá válni. Gondoljuk végig, hogyan szolgálhatunk úgy, hogy megtanítsuk az embereket a pénzkezelésre, az írás-olvasásra, valamilyen idegen nyelvet, jártasságot valamilyen szakmában stb., ami a jobb élet lehetőségeinek tág horizontját nyitja meg előttük!

RÉSZEGES SZÜLŐK ISTENHEZ FORDULÁSA

Talitha Hoyato (19) - Pápua Új-Guinea

Talitha Hoyato szülei hírhedt részeges szerencsejátékosok voltak Gorokában, Pápua Új-Guinea hegyi városában.

Annyira belemerültek az ivászatba és a játékba, hogy 8 éves kislányuk legtöbbször egyedül volt otthon. Meg is feledkeztek róla, hogy egyáltalán létezik. Nem bánták, amikor egy jólelkű szomszédjuk megkérdezte, hogy a családja örökre fogadhatja-e a kislányt, majd hazavitte a kis Talithát, aki attól kezdve őt hívta anyukának.

A kislányt az első reggel már 5 órakor ébresztette a nevelőanyja vekkere. Láta, hogy az asszony felkel az ágyból, letérdel és hangosan imádkozik Istenhez. Az ő nevét is említette. Aztán kinyitott egy fekete könyvet, amiből olvasott. Talitha követte a példáját. Ő is imádkozott, olvasott, elmondta másoknak is, hogy mit tanult. Telt-múlt az idő, és amikor 17 éves lett, megkeresztelkedett. Úgy érezte, felelős a szülei iránt, ezért nehéz szívvel bár, de hazaköltözött. A szülei hazafogadták, de Jézusról nem akartak hallani. Talitha nem adta fel. Féltestvéreinek sokat olvasott a Bibliából. Egy évvel később az anyja elment vele a gyülekezetbe. Ott kedvesen fogadták. Az apja azonban hallani sem akart arról, hogy ő is csatlakozzon hozzájuk. Nabukodonozor történetének alapján Talitha azért kezdett imádkozni, hogy Isten érje el az apja szívét, még ha valami fájdalom árán történik is ez. Nem sokkal később az apja börtönbe került, mert olyan munkáért vett fel fizetséget, amit nem fejezett be. A börtönben hitre jutott Jézusban. Három hónapig tartották bent. Szabadulása után csatlakozott a keresztségi osztályhoz. Talitha ujjongott örömeiben! Egy hónappal később azonban tifuszban meghalt, 45 éves volt.

Talitha nem értette, miért vettek az események ilyen tragikus fordulatot. Abban talál vigasztalást, hogy apja Jézusban aludt el. Az édesanyja hamarosan meg fog keresztelkedni és a testvérei is járnak gyülekezetbe. „Sokszor megköszönöm Istennek nevelőanyámat, aki már kora gyerekkoromban tanítvánná nevelt. Az életem részévé vált, hogy bárhová megyek, Jézusról tegyek biznyságot.”

Jobb világ készül

A tanulmány rövid áttekintése

A múlt heti leckénk tanulmányozása során Isten teremtett világára tekintettünk, és megállapítottuk, hogy a bűn megjelenésével a csodálatos világ összetört. Ám az Úr azonnal életbe léptette a helyreállítási tervet, ami tükrözni hivatott azt, hogy világunknak milyennek kellene lennie.

A helyreállítási tervnek abban a szakaszában élünk, amit így nevezhetünk: „most, de még nem”. Vagyis Isten addig nem állítja helyre *teljesen* az országát, amíg Jézus meg nem jelenik, hogy véget vessen a bűnnek. Országának néhány áldását azonban már most is tapasztalhatjuk és élvezhetjük.

A bibliai igazságosság témája tükrözi Istennek a jobb világra vonatkozó tervét. Most azonban még várunk kell rá a „még nem” igei kijelentése miatt. A méltányosságot/igazságosságot úgy határozhatjuk meg, hogy Isten igazsága a helyes cselekedetekben nyilatkozik meg. Valójában az igazságosság/méltányosság/jogosság a héber és a görög nyelvű írások fordítása során szinonimaként veendő. Az „igazság” (Isten igazsága) és a „jogosság” együttesen a „helyes erkölcsiséget” (helyes morált) jelentheti.

A TANÍTÓ CÉLJAI:

- Ebben a leckében az igazságosság/igazság és a méltányosság közötti kapcsolatot térképezzük fel.
- Adjunk hálát azért, hogy Isten tisztában van a megtört emberek siralmas állapotával!
- Próbáljuk együtt megérteni a Tízparancsolat mélyebb jelentőségét a bibliai igazságosság fényében!
- Összpontosítsunk Isten kérésére, hogy a tizeden felül is adjunk adományokat az Úr igaz és jótékony munkájára!
- Kutassuk mélyebben az Isten által alapított jóbél-rendszert, amivel az emberiség szociális és gazdasági egyenlőtlenségeit kívánta kiegyenlíteni.

Kommentár

Igehelyek: „Igazság [tsedeq] és jogosság [mishpat] az alapja királyi trónodnak, kegyelem és hűség jár arcod előtt” (Zsolt 89:15, ÚRK). „Mert az Isten igazsága nyilvánul meg abban hitből hitbe, ahogy meg van írva: Az igaz [dikaios] ember pedig hitből él” (Róm 1:17, ÚRK).

Ez a két igevers csak kiragadott példa a sok közül, amelyek azt bizonyítják, hogy mennyire szorosan összekapcsolódik az Ó- és az Újszövetségben egyaránt az igazság, a jogosság és valakinek az igaz volta. E szavak egymás szinonimáiként használhatók. Akinek van hozzáférése a görög Újtestamentumhoz, keresse ki az „igaz” szó többi előfordulását, és helyettesítse be az igékbe az igazság, igazságos szavakat! Figyeljük meg, hogyan világít rá e szavak felcserélhetőségére ez a gyakorlat! Beszéljük meg az osztályban, milyen gyakorlati következményei vannak a mindennapi életünkben az „igazságosság” és „igazság” közti szoros összefüggésnek! Hogyan alkalmazzuk ezt az emberekre, illetve hogyan figyelhetjük meg az életünkben?

Igehely: „Azután azt mondta az ÚR: Mivel Sodoma és Gomora kiáltása megsokasodott, és mivel bűnük fölöttébb súlyossá vált, lemegyek, és megnézem, hogy vajon teljesen a hozzám felhatott kiáltás szerint cselekedtek-e, vagy sem, mert tudni akarom” (1Móz 18:20-21, ÚRK). „És mondta az Örökkévaló: A jajkiáltás Szodoma és Gomorrha miatt bizony megsokasodott és az ő bűnük bizony nagyon súlyos lett. Hadd szálljak alá és lássam, vajon a jajkiáltás szerint, mely hozzám eljutott, cselekedtek-e egészen? és ha nem, hadd tudjam meg” (héberből fordítva, Dr. Bernstein Béla fordítása)! („Hadd tudjam meg”, „megtudom” - ez a kifejezés arra utal, hogy Isten tudja, észrevette, meglátta. Más szakaszokban a „tudja” kifejezés jelentésében hasonló ahhoz, hogy „megmenti, részvételt van iránta” (lásd Zsolt 1:6; Ám 3:2).⁶

Ám 3:2 így hangzik: „Csak titeket választottalak magamnak e föld minden nemzetsége közül”. Az eredeti héber szöveg rabbinikus fordítás szerint: „Csak titeket ismertelek mind a föld nemzetségei közül”. A héber *yāda* szót

⁶ Dr. Bernstein Béla fordítása itt: <http://zsido.com/konyvek/bresit-mozes-1-konyve/>

itt szövetségi értelemben használja az Írás: „különleges módon megismerni, elismerni”.

Beszélgünk olyan tapasztalatokról, amikor Isten különleges módon meghallotta, „tudomásul vette” kiáltásunkat! Hogyan mutatta be könyörületét és megmentését? Említsünk az ismerőseink közül olyanokat, akikről tudjuk, hogy szenvednek (2Móz 2:23-24) és valamiféle elnyomás miatt kiáltanak Istenhez. Hogyan lehetnénk mi és a gyülekezet Isten partnerei abban, hogy részvétellel enyhítsük a szenvedéseiket?

Illusztráció: Isten ismeri a világon élő összes ember valós helyzetét. Figyeljük meg annak az üzletembernek a történetét, aki sokat tanult a segítségről - „inkognitóban”. Ez a cégtulajdonos elhatározta, felkeresi érdekeltségeit, hogy lássa, hogyan mennek a dolgok és milyen hatékonysággal dolgoznak az alkalmazottai. Láta, hogy egy fiatalember éppen a falat támasztja, látszólag teljesen tétlenül. A tulajdonos odalépett a legényhez és megkérdezte tőle: „Fiam, mennyit keresel egy nap?”

„150 dollárt” - válaszolt a fiú.

Az üzletember adott neki 150 dollárt azzal a feltétellel, hogy tűnjön el és vissza se jöjjön.

Amint a fiú távozott, egy irodai alkalmazott közeledett a dokkok felől, körülnézett és megkérdezte a tulajdonost: „Látta a csomagszállítót? Azt mondtam neki, hogy itt várjon meg.”⁷

Imádkozzunk, hogy Isten nyissa fel a szemünket, és úgy lássuk az embereket és a helyzetüket, ahogyan Ő látja! Különösen vigyáznunk kell, nehogy előítéllettel viseltessünk azok iránt, akikkel találkozunk.

Beszélgjünk meg az osztályban! Mit tegyünk, hogy pontosan ismerjük a körülöttünk élők legégetőbb szükségleteit és kétségbeejtő helyzetét? Az emberek megismerése miként segít időszerű, hatékony és eredményes szolgálatot végezni?

⁷ Ed Vasicek: Meet Jethro, URL <https://www.sermoncentral.com/sermons/meet-jethro-ed-vasicek-sermon-on-10god-in-the-hardships-97796?ref=SermonSerps>.

Igehely: „Ne legyenek néked idegen isteneid élölöttem!... Ne kívánd a te felebarátodnak házát. Ne kívánd a te felebarátodnak feleségét, se szolgáját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát, és semmit, ami a te felebarátodé” (2Móz 20:3, 17)! Az első és az utolsó parancsolat olyan, akár két könyvtámasz: keretet ad a többi nyolcnak (2Móz 20:4-16), alapját képezi az egész Tízparancsolatnak. Például a „Ne legyenek néked idegen isteneid” és a „Ne kívánd” parancsolatok rámutatnak, hogy mit helyezünk mégis Isten elé. Azt is jelzik, ha bármi van az életünkben, amivel önmagunkat szolgáljuk és ami a másik nyolc ellen hat.

A többi parancsolat hogyan függ össze a Tízparancsolat „könyvtámaszaival”, az elsővel és a tizedikkel? Jézus összefoglalója, az úgynevezett „első” és „második” nagy parancsolat (Mt 22:37-40) hogyan kapcsolódik a „könyvtámaszokhoz”?

Gondoljuk végig az utolsó hat parancs mindegyikét, és magyarázzuk el, hogyan kapcsolódnak a bibliai igazságosság fogalmához! Például az igazságtalanságok elszenvedői hogyan „hálnak meg” mindig egy kicsit olyankor, amikor tiszteletlenek vagyunk velük vagy megtagadjuk az őket megillető lehetőségeket? Az első négy parancsolat miként kapcsolódik a bibliai igazságossághoz?

Illusztrációk: Valaki azt mondta, hogy háromféle adakozó létezik: a kovakő, a szivacs és a kaptár. Ha a kovakőtől akarunk valamit, ütni kell, úgy is csak darabkákat és szikrákat kapunk. A szivacsból akkor tudjuk kinyerni a vizet, ha kifacsarjuk. Minél jobban facsarjuk, annál több vizet nyerünk. A kaptárból azonban egyszerűen kicsordul a méz.⁸

A szivacsához hasonlító gyülekezeti tagok úgy érzik, kötelességük tizedet adni jövedelmükből, mert Mal 3:10 ezt parancsolja, de nem „facsarnak ki” további adományokat a kiszabott 10%-on kívül. A 8. vers azonban figyelmezteti Isten gyermekeit, hogy az Úr elvárja a tizedet és az adományokat is a műve támogatására. A kaptárhoz hasonló adakozók örömmel adnak a kiszabott tizeden kívül is a szükségben lévők támogatására (lásd 5Móz 26:1-12). Így egyaránt áldást nyer az adakozó és az adományozott.

8 Brian Kluth: Sermon Illustrations URL <http://www.kluth.org/church/illustrations.htm>

Anthony Rossi egy szegény szicíliai bevándorló volt, aki elfogadta Jézust személyes Megváltójának. A templomban ülve így imádkozott egy délelőtt: „Uram, ha ötletet adsz nekem, hogy milyen vállalkozásba kezdjek, én hűségesen vissza fogom neked adni minden keresetem egy részét.” Akkor és ott ez ugrott be neki: „Frissen préselt narancslé”. Rossiból híres keresztény üzletember lett, a Tropicana cég alapítója. Megtartotta Istennek tett ígéretét, és 60 éven át jövedelmének nemcsak 10, hanem 50%-át adta Isten művére!⁹

Illusztráció: A Nemzetközi Pénzügyi Intézet kétségbeejtő jelentést adott ki 2018 első negyedévében, miszerint a globális adósság rekordösszeget ért el, 247 milliárd dollárt. Ez 32 milliárd dolláros növekedést jelent 2017 első negyedévéhez képest. Ez az összeg tartalmazza a háztartások, az államok, a pénzügyi és a nem pénzügyi szervezetek adósságát.¹⁰ Egyesek olyan adósságspirálba kerülnek, hogy a hatalmas összegeket lehetetlennek tűnik már törleszteni. Sok országban csódtörvények vannak életben, hogy védjék azokat az állampolgárokat, akik nem képesek teljesíteni pénzügyi kötelezettségeiket. Ezek a törvények tiszta lapot biztosítanak az adósságtól sújtott személyeknek. Sok esetben azonban a csódtörvény védelmét igénybe vevőket komoly szankciók sújtják.

3Mózes 25. fejezetében Isten felkínálja a csódtörvény alternatíváját: a jóbél-évet. A jóbél-évet arra tervezte, hogy újraindítsa a társadalmat: ez amolyan gazdaságélénkítő csomag. Életstílus, ami tartalmazza a társadalmi kötelezettségvállalást, hogy gondoskodnak a perifériára szorult rétegekről és a nélkülözőkről, biztosítja a javak egyenlő elosztását.

Mi volt a lényege? Segítsünk az osztály tagjainak megérteni, mit is tartalmazott ez a terv! Ha lehetséges, írjuk fel egy táblára a jóbél-év elemeit a következőképpen:

- A föld tulajdonjoga visszaszállt az eredeti tulajdonosára.
- Elengedték az adósságokat.
- A foglyok és a rabszolgák felszabadultak.

⁹ <http://derrickmccarson.blogspot.com/2017/03/giving-god-oranges.html>

¹⁰ Alexander Tanzi, Global Debt Topped \$247 Trillion in the First Quarter, IIF Says URL <http://www.businessinsider.com/global-debt-staggering-trillions-2017-4>.

Beszéljük meg! Hogyan cseng össze a 3Mózes 25-ben ábrázolt jelene-
tekkal a mai emberek helyzete: az adósság, a birtoklás, az elnyomás?
Isten egyháza a mai korban hogyan ültetheti át a gyakorlatba a jóbél-év
elveit? Mondjunk történeteket arról, hogyan adott az Úr tiszta lapot, új
kezdetet az életünkben! Ki hogyan működött együtt Istennel, amikor
másoknak kellett tiszta lappal indulniuk, mindent újra kezdeni?

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Isten arra szólítja a hívőket, hogy lássanak túl a saját élethelyzetükön, ne
csak magukra alkalmazzák az igazságosság és a reformok szükségességé-
gét! Ezek a helyzetek sokszor faji vagy vallásszabadsági kérdésekkel
kapcsolatosan okoznak problémát, mint például a szabad szombat vagy
a hadseregben a fegyver nélküli szolgálat biztosítása. A minden embert
megillető bibliai igazságosságnak azonban magától értetődő életstílus-
nak kell lennie, ami arra is érzékennyé tesz, hogy mi fog történni mások-
kal - nem csupán magunkkal. Segítsünk az osztály tagjainak a gyakor-
latban is kivitelezni ennek a leckének az alapelveit! Említsünk személyes
tapasztalatokat vagy a tanulmányban tárgyalt kérdésekkel kapcsolatos
példákat! Mindeközben tartsuk szem előtt az alábbiakat:

- 1) Hogyan valósul meg ennek az idézetnek az igazsága az életünkben?
„A héberektől megkívánt hozzájárulások - vallási és jótékonyági
célokra -, meghaladták bevételeik egynegyedét. A nép jövedelmének
ily nagymértékű megadóztatása várhatóan elszegényedést eredmé-
nyezhetne, valójában azonban ezeknek a rendeleteknek hűség
betartása lett volna jólétük egyik alapja” (Ellen G. White: *Pátriárkák
és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 491. o.).
- 2) A jóbél-év a helyreállítást és az új kezdetet jelentette pénzügyi, lelki
és szociális értelemben egyaránt (lásd 3Móz 25:8-17), ugyanakkor
összekapcsolódott a nagy engesztelési nappal, ami szintén a lelki
helyreállítás és a felszabadulás/megváltás ideje volt (lásd 3Móz
25:9). Tételezzük fel, a tudomásodra jut, hogy egy család lakástűz-
ben mindenét elvesztette, még az egyik gyermekét is. Mit tudna tenni
a gyülekezet vagy az egyház, hogy a gyászoló család újrakezdhesse
az életét, átélve a jóbél-év tapasztalatát anyagilag és lelki értelemben
egyaránt?

MONOKLIS SZEMEK

Talitha Hoyato (19), Pápua Új-Guinea

A 19 éves Talitha Hoyato rémulten látta a nagy monoklit szobatársnője szemei alatt. A 23 éves Doreen megmutatta a hátán lévő sebeket és zúródásokat is. „A férjem részeges, ő vert meg ennyire” - vallotta be sírva barátnőjének. „Akkor nem mehetsz haza!” - szögezte le Talitha. Doreen mégis minden adandó alkalommal hazament, mert az anyósa nevelte 1 éves kislányát Mount Hagenben. Nagyon hiányzott neki a gyermeke. Ő is tanítónőnek tanult az otthonától háromórnyira lévő iskolában. Doreen sötéten látta a jövőjét. Talitha azt javasolta neki, amit ő is nevelőanyjától tanult: imádkozzon és olvassa a Bibliát minden reggel. Missziós történeteket és bibliai történeteket is adott a barátnőjének. Elmondta, hogy az apja nemrég börtönbe került, ahol megtért, és most éppen a szabadulását várja. Biztatta Doreent, hogy imádkozzon a férjéért, hiszen őt is meg tudja változtatni Isten. Attól fogva Doreen is hajnali ötkor kelt, imával kezdte a napot. Két hónappal később az anyósa meglepő hírrel hívta fel. Azt újságolta, hogy a fia, Doreen férje, aki soha életében nem dolgozott a kertben, most ásót fogott és felásta a kert nagy részét. „Viccelsz?” - kérdezte Doreen az anyósától. „Gyere, nézd meg magad is!” - mondta az asszony.

Amikor Doreen legközelebb hazautazott, látta, hogy minden úgy van, ahogyan az anyósa mesélte. A férje most először megpróbált gondoskodni róluk, az ivást is abbahagyta. A faluban mindenki csodálkozott. Azóta eltelt egy év. Doreen a férjével együtt rendszeresen jár a gyülekezetbe. Nincs többé monokli a szeme alatt! „Most boldog anya vagyok, boldog férjjel!” - mondja nevetve.

Nem Doreen az egyetlen, aki Talitha révén ismerte meg Istent. „Bárhová megyek, mindenhol Jézusról és csakis róla szeretek beszélni. Amikor az emberek a hírekről beszélgetnek, én azzal bátorítom őket, hogy mindez csak Jézus közeli visszatérését jelzi. Legyünk hűségesek és ne veszítsük el a reményünket Jézusban!”

Szombat: a szabadság napja

A tanulmány rövid áttekintése

A teremtés hetének szombatja - Ádám és Éva életének első teljes napja - a nyugalom ideje volt. *„Elvégezte Isten a hetedik napon művét, melyet alkotott és megnyugodott a hetedik napon minden művétől, melyet alkotott”* (1Móz 2:2, Dr. Bernstein ford.) A szombat emlékmű, amely által tisztelhetjük Istent mint hatalmas, örökkévaló Teremtőt. A negyedik parancsolat beidézése 5Móz 5:15-ben összekapcsolja a szombatünneplést Isten megváltási művével. *„És megemlékezzél róla, hogy szolgál voltál Egyiptom földén, és kihozott onnan téged az Úr, a te Istened erős kézzel és kinyújtott karral. Azért parancsolta néked az Úr, a te Istened, hogy a szombat napját megtartsad.”* Tehát Isten a szombatot teremtői és megváltási művének emlékeztetőjéül is szánta, nem jutalmul kaptuk azért, hogy szorgalmasan végigdolgoztuk a hetet.

A TANÍTÓ CÉLJAI:

- Emlékeztessük a csoportot arra, hogy Isten már megcselekedte a manna csodáját 40 évvel azelőtt, hogy az ígélet földjének határán Mózes bemutatta Isten törvényét (lásd 5Móz 4:1; 5Móz 5:6-21)! Vasárnaptól péntekig naponta kaptak mannat, pénteken azonban kétszeres mennyiséget találtak, hogy szombatra is legyen.
- Megfigyelhetjük: a negyedik parancsolat arra hívta Isten népét, hogy egyenlőképpen biztosítsák a szombat nyugalmát minden embernek, beleértve a rabszolgákat és az idegeneket is. A szombati nyugalom vonatkozik a haszonállatokra is. Ha hisszük, hogy ez mindenkit egyformán megillet, még az állatainkat is, akkor ennek hatnia kell a hét többi napján is a magatartásunkra és a tevékenységeinkre.
- Emlékeztessük a csoportot arra, hogy az izraeliták földjeit minden hetedik évben pihentetni kellett!
- Hívjuk fel a figyelmet arra, hogyan viszonyult Jézus a szombatnapi gyógyításhoz! Jézus gyógyításainak a hét többi napján is hatnia kell a gondolkodásunkra.

Kommentár

Illusztráció: „Edd meg az ebédet! Mászol bezzeg éheznek a gyerekek!” Sokszor hallunk szülők szájából ilyen közhelyeket, ami bizonyos szempontból jogos is, hiszen nem akarják, hogy kárba menjen az étel. Az Egyesült Államokban több mint 35 millió tonnányi élelmiszert dobnak el minden évben, ami a 40%-a az összes élelmiszermennyiségnek, amit ez a nemzet felvásárol.

A manna története példázza, hogy csak a kellő mennyiséget vegyük magunkhoz az Isten által adott élelemből a szükségleteink fedezésére, így elkerüljük a pazarlást. Az izraeliták eleinte nem bíztak ebben az elvben. Nem hitték, hogy Isten másnap is megismétli a csodát, ezért sokan annyit gyűjtöttek, amennyire tényleg nem volt szükségük, így a felesleg a férgeké lett. A manna történetéből levonható tanulság azt a bibliai gondolatot is hangsúlyozza, amit újra meg újra ismételt a Szentírás (lásd 3Móz 19:9-10; Mk 6:34-44).

Beszéljük meg! Mit mond az Úr Mózes *harmadik könyvében* és *Márk evangéliumában* arról, hogy mit hagyjunk hátra a szegényeknek? Ételt? Pénzt? Időt?

- Hogyan tekint Isten a felhalmozásra/pazarlásra (lásd Lk 12:16-21)?
- Még melyik elvet látjuk megnyilvánulni a szombati manna történetében?
- Szombaton nem hullott manna és a férgek sem támadták meg a napnyugta előtt összegyűjtött és másnapra félretett mannát. Mi a tanulság ebből arról, hogy 1) bízunk Istenben 2) és mennyire fontos a szombatra való felkészülés?
- Isten megparancsolta, hogy szombaton tartózkodjunk a hétköznapi munkánktól. Hogyan emeli ez ki az egyenlőség elvét?
- Milyen bibliai elvre tanít a manna és a férgek esete?

Igehely: Összekapcsolódik a teremtés és a megváltás. A Biblia összefűzi Isten teremtői tevékenységét szabadító, megváltó művével. Zsid 1:1-3 szerint Krisztus a világ Teremtője. E kijelentés után Pál leírja, hogy Krisztus tisztít meg a bűneinktől (Zsid 1:3). Kol 1:16, 20 hasonló mintát mutat be, itt is Teremtőként és Megváltóként mutatja be Krisztust.

Az apostol új teremtésnek nevezi a keresztyény embert (2Kor 5:17). Igen, a megváltás valóban teremtői cselekedet!

5Móz 5:15 a szombatünneplés egyik okaként utal a szolgaságból való szabadulásra. A rabszolgák számára ez hihetetlenül nagy örömhír! Nem kell tovább robotolniuk, örökre szabadok lehetnek! A rabszolgák nem hagyhatnak ki csak úgy egy munkanapot, de a szabadok igen. A szombat megtartása az emberi szabadság gyakorlása, tehát szombaton a munkától való szabadság a rabságból való szabadulást érzékelteti.

Beszéljük meg! Mi hogyan gyakoroljuk a szabadságunkat szombaton? Milyen irányelveket tartunk szem előtt? Mi a különbség az irányelvek és a szabályok között? Mondjunk el néhány elvet, illetve szabályt az osztályunk tagjainak a szombatünnepléssel kapcsolatosan, amelyeket e gondolatokból le tudunk szűrni! Említsünk olyanokat is, amelyek nem ezeken az elveken alapulnak! Elemezzük ezeket! Mennyire hatékonyak vagy jók ezek a szabályok?

Illusztráció: A szombat a gyógyulás napja. Jézus a gyógyító csodái közül hetet szombaton vitt végbe. Az evangélium írói annak tanúságaként jegyzik ezeket a csodákat, hogy a szombat a gyógyulás napja (lásd Mt 12:9-15; Mk 1:21-28; Lk 4:38-39; Lk 13:10-17; Lk 14:1-6; Jn 5:1-18; Jn 9:1-41). E csodákkal Jézus újra meg akarta tanítani népének a szombatünneplés lényegét. Ugyanis szent napját megterhelték kényszerített, nehéz szabályokkal, megfertőzték azt.

Jézus máskor is gyógyított betegeket, de a szombat adta meg munkája alaphangját a hét többi napjára is. Abraham Joshua Heschel mondja: „A szombat az ihlető, a többi nap pedig az ihletett.”¹¹

A szombat gyógyító békessége átárad a következő hétre, átjárja hozzáállásunkat és életmódunkat egyaránt.

11 Abraham Joshua Heschel: *The Sabbath: Its Meaning for Modern Man*. New York, 1952, Harper & Row, 22. o.

Alább közlünk néhány példát az igazi szombatünneplés érzékeltetésére.

- 1) A zsidó *Hávdálá* szertartás jelzi a szombatzárást. Meggyújtják a szombati családi együttlétet jelképező, több százból font *hávdálá* gyertyát, a szertartást végzők kelyhet helyeznek egy kistányérra, és addig öntik bele a bort (vagy mustot), amíg az túl nem csordul a peremen. Ez jelzi, hogy a szombat öröme és áldása kiárad a családra, a szombat hatása kitart egész héten.
- 2) Ezután a családtagok körbeadnak egy különleges szombati fűszer tartót különleges fűszerkeverékkel (böszomim). (Ez elkészíthető úgy, hogy egy picit, díszes dobozt megtöltünk fahéjjal és szegfűszeggel.) Ez jelképezi az élet illatát, amit a család szombaton tapasztal. Miközben a családtagok továbbadják a dobozkat egymásnak, valami ilyesmit mondanak: „Maradjon veled a szombat illata egész héten!”¹²
- 3) A szombat olyan, mint a narancsszörp-höz kevert víz. Amikor szombaton Jézusra összpontosítunk, egy „koncentrátumot” nyerünk. A hét többi napján (amit a víz jelképez), úgymond „belekeverjük” a „szombatkoncentrátumot” a munkánkba, a különböző tevékenységeinkbe és az emberi kapcsolatainkba. Így a hétköznapjaink is átveszik a szombat ízét.¹³

Beszéljük meg! A szombat gyógyító illata vagy aromája hogyan hat arra, ahogyan a hétköznapokban a körülöttünk élő emberekhez viszonyulunk? Olvassuk el 2Kor 2:15 versét, ha még mélyebben akarunk erről gondolkodni!

Igehely: Három szombat

- 1) A heti szombat: 2Móz 20:8-11 verseit visszhangozza 3Móz 23:3. 3Mózes 25. fejezete pedig megmutatja, hogy a szombat kiterjed a hetenkénti szombatoktól kezdődően egészen a szombatévig és a jóbél-évig.
- 2) A szombatév a heti ciklus hat napjának mintáját követi, minden hat nap után következik a hetedik, a nyugalom napja. Ugyanez vonatkozik az évekre is: minden hat évet követ a hetedik év, a szombatév.

12 May-Ellen Colón: *From Sundown to Sundown: How to Keep the Sabbath... and Enjoy It!* Nampa, Idaho, 2008, Pacific Press Publishing Association, 150-151. o.

13 I. m. 108. o.

A szombati nyugalomban a föld is részesült, nem csak a bérlői. A szombatévben a heti szombat mintája tűnik fel újra, mert a hetenkénti szombat „lentől felfelé építi a fontossági sorrendet, nem pedig fentről lefelé; először a társadalom leggyengébb és legebezhetőbb tagjait veszi figyelembe. Külön figyelemben részesíti azokat, akiknek a leginkább szüksége volt a pihenésre: a rabszolgákat, a köztük élő idegeneket és a teherhordó állatokat.”¹⁴

- 3) Jóbél-év: A jóbél-év a szombatévhez kapcsolódik - ilyenkor különleges gondoskodásban részesült a föld és a különben kiváltságokat nélkülözők. (Erről a szombatról már említést tettünk a 2. tanulmányban.)

Beszéljük meg! Hetednap Adventista keresztényekként mennyire tudjuk jól alkalmazni „a három szombat” gondolatkörének elveit a XXI. században? Ez a kérdés vajon azt is sugallja, hogy mindhárom szombatot betű szerint kell megtartani? Ha igen, miért, ha nem, miért nem?

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Isten megparancsolja, hogy szombaton nyugodjunk meg heti munkánktól, ezekben a szent órákban ne űzzük kedvtelésünket, ne foglalkozunk pénzügyi kérdésekkel stb. Az ihletett író kifejti, hogy mi azonban még szombaton is Isten értünk végzett, megtartó munkájának és hatalmának köszönhetünk mindent.

„Isten a pillanat kedvéért nem állíthatja meg kezét, különben az ember elerőtlenedne és meghalna. Az embernek is van elvégezni való munkája ezen a napon. Az életszükségleteket ki kell elégíteni, a beteget kezelni kell, a szűkölködőt el kell látni. Nem fogják büntetlenek tartani, aki megtagadja, hogy könnyítsen a szenvedőn szombatnapon. Isten szent pihenőnapja az emberért rendeltetett, az irgalmasság cselekedetei tökéletes összhangban vannak ezzel a szándékkal. Isten nem kívánja, hogy teremtményei akár csak egy órát is szenvedjenek olyan fájdalom miatt, amit szombaton vagy bármely más napon enyhíteni lehet” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 164. o.).

¹⁴ Sigve K. Tonstad: *The Lost Meaning of the Seventh Day*. Berrien Springs, MI., 2009, Andrews University Press, 126. o.

NEM TERVEZI, HOGY NYUGDÍJBA MEGY...

Okanama Kevi (66) - Pápua Új-Guinea

Pápua Új-Guineán általában az a szokás, hogy az idős hetednapos adventista lelkészek nyugdíjas korukban visszatérnek szülőfalujukba, hogy otthon, családjuk körében éljenek. Nem úgy Okanama Kevi, aki Ura faluból származik, a Csendes-óceán déli részén lévő ország felföldjéről. Az ő élete, ha lehet, még mozgalmasabb lett nyugdíjas éveiben, mert úgy érezte, hogy Isten teljes idejű imaszolgálatra hívja őt. Országszerte ismertté lett, mint akinek az imáit különleges módon hallgatja és válaszolja meg az Úr. Adventisták és mások is hívják telefonon, vagy személyesen kopogtatnak be hozzá a hegyi kunyhójában. Hosszú imalistáját reggel és este tárja Isten elé. Egyszer egy másik felekezet lelkésze, Ricky kereste fel a várandós feleségével.

„Imádkoznál a feleségemért?” - kérdezte Ricky. „A szülés tervezett napja már elmúlt, és nagyon aggódunk.”

Okanama imádkozott az asszonyért, és a Biblia tanácsa alapján megkente olajjal. Az anyuka két nappal később egészséges leánygyermeknek adott életet. A következő szombaton Ricky ott volt az adventista gyülekezetben a feleségével és mind a hat gyermekével együtt, beleértve az újszülöttet is.

Azonnal meghívták őket a keresztségi osztályba. Néhány hónap múlva Ricky, a felesége és öt (8 és 12 év közötti) gyermekük együtt megkeresztelkedtek. Ezek után ellátogatott az adventista közösségbe egy idős lelkész Ricky korábbi egyházából. Könnyeit törölgetve adta áldását Ricky döntésére.

„Ő az imaszolgálatom gyümölcse” - mondja Rickyről Okanama, aki folyamatosan imádkozik sok-sok munkatársáért.

Isten a Teremtő

A tanulmány rövid áttekintése

A zene segít emlékezni. Az ábécét is könnyebben megtanuljuk, ha dalra énekeljük. Hasonlóképpen az igeverseket is a legjobb úgy tanulni, ha meg vannak zenésítve. A zsoltárirók látták az összefüggést a memorizálás és a zene között, az Istentől kapott üzenet és az igazság közvetítő eszköze között.

Nem csoda tehát, hogy az Isten kegyelméért és igazságszolgáltatásáért szóló könyörgéseket megénekelték *A zsoltárok könyvében*. Az Istentől ihletett énekekben a szerzők vágyakoznak Isten után. Könyörgéseket találunk bennük, máskor az öröm vagy az igazságtalanság miatti harag, a dicsőítés, a bűnbánat, a bizalom, a kétségbeesés kifejezéseit. Ezeket az imákat és énekeket gyönyörű, ihletett szavak alkotják.

A példabeszédek könyvében is találunk ezekkel összecsengő témákat és feddéseket, amelyek arra vonatkoznak, hogy Isten gyermekei bízzák rá magukat Uruk igazságára és kegyelmére. A bölcs mondásokban és aforizmákban Isten végtelen bölcsességének ragyogását láthatjuk. Isten mennyei irányelvek segítségével ad világosságot népének, részvételre bátorítva a kirekesztettek, elnyomottak, perifériára kerültek iránt.

Ez a tanulmány a reménység énekeire összpontosít, amelyeket az elnyomottaknak írtak, akiknek nagy szükségük van az irgalomra és az igazságra.

A TANÍTÓ CÉLJAI:

Ismerjük fel Isten szenvedélyes együttérzését! Ő a szenvedők mellett áll! Hallgassuk meg azoknak az énekét a 82. zsoltárban, akik magukért szólni nem tudnak, de Isten közbelépéséért esdekelnek, mivel földi bírások nem voltak hajlandók meghallgatni őket!

Beszélgük át az igazságos uralkodás alapelveit, amelyek mellett Dávid elkötelezte magát!

- Bátorítsuk a csoportot, hogy alkalmazzák ezeket az elveket a saját köreikben!
- Biztosítsuk az osztály tagjait arról, hogy Isten támogatja és megsza-badítja az elnyomottakat és a hátrányos helyzetűeket!
- Hangsúlyozzuk, hogy Isten partnereivé fogad bennünket minde-ben!
- Lelkesítsük az osztály tagjait, hogy járjanak Isten lábnyomában!
- Az igazságosság és kegyelem témáinak megértésében tovább haladva keressünk választ az osztályban arra a kérdésre, hogy mi az egyház és a mi létezésünk célja?

Kommentár

Igehely: Egyedül Dávid királyt nevezte Isten szíve szerint való embernek (ApCsel 13:22). Ám Dávid sem volt büntelen. Házasságtörést követett el Betsabéval, vétkezett, majd pedig megszervezte, hogy az asszony férjét, Uriást megöljék. Nátán próféta a király elé állt, és elmondta neki a gazdag ember történetét, aki elvette egy szegény ember egyetlen bányát.

2Sám 12:5-ben azt olvassuk, hogy Nátán példázatát hallva Dávid kimondta az ítéletet: annak az embernek meg kell halnia, de előtte négy-szeresen térítse meg a kárt. Amikor a próféta szembesítette Dávidot azzal, hogy ő maga a bűnös, a király nem mentegette magát. Válasza egyszerű és egyenes volt: „*Vétkeztem az ÚR ellen*” (2Sám 12:13, ÚRK)!

Dávid mély bűnbánatot tartott. Ennek következtében Isten a kegyelmét árasztotta rá, neki magának nem kellett meghalnia a bűnéért, és Isten engedte, hogy még uralkodjon Izrael felett. A kegyelem azonban nem vette elejét azoknak a következményeknek, amelyek közé tartozott négy fiának a halála is.¹⁵

Bukását követően mély bűnbánatban írta Dávid az 51. zsoltárt, ami az egyik legmegindítóbb költeménye. Kifejezi komoly lelkifurdalását és

15 1. Egyik fia még csecsemőkorában, 7 naponan halt meg (2Sám 12:13-19); 2. Amnónt (2Sám 13:28-29) a féltestvére, Absolon parancsára gyilkolták meg; 3. Absolont Joáb ölte meg (2Sám 18:9-15); 4. Adóniát (1Kir 2:19-25) pedig Salamon parancsára végezték ki.

bűnbánatát. Kérte Istent, hogy bocsásson meg neki és árássa rá irgalmát. „Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet; Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog” (Zsolt 51:3-5).

Beszéljük meg az osztályban! Miért lehet, hogy Isten megkegyelmezett Dávid királynak, de hagyta, hogy elszenvedje bűneinek szörnyű következményeit? Hogyan kapcsolódik össze a kegyelem és az igazság?

Igehely és illusztráció: „Mentsétek meg a szegényt és szűkölködőt; a gonoszok kezéből szabadítsátok ki... Kelj fel, oh Isten, íteld meg a földet” (Zsolt 82:4, 8).

A zsoltárok könyve rávilágít arra, hogy az emberek görcsösen próbálják megérteni a világban tapasztalható igazságtalanságot és egyenlőtlenséget (lásd pl. a 73. zsoltárt). Folyamatosan rengeteg értelmetlen tragédia történik szerte a világon, és emiatt sokan ezt kérdezik: „Miért szenvednek ártatlan emberek a gonoszok kezétől?” „Isten miért *nem* akadályozza meg az erőszakos cselekményeket?” Mikor ér már véget az elnyomás és az erőszak, ami úgy tűnik, egyre csak hevesebb és gyakoribb lesz?

Csupán az Egyesült Államokban 17 hónapon belül, 2016 tavaszától 2017 őszéig három különösen brutális tömeggyilkosság rázta meg az országot, mégpedig az alábbiak:

- 2017. november 5. Egy fegyveres besétált a texasi Sutherland Springsben egy kis gyülekezetbe az istentisztelet alatt, tüzet nyitott, 26 embert megölt, 20-at pedig súlyosan megsebesített.
- 2017. október 1-jén a nevadai Las Vegasban egy fegyveres tüzet nyitott a 32. emeleti szállodai szobájából. Egy szabadtéri koncert közönségére lőtt, a halálos áldozatok száma 58, a sebesültek száma több mint 500 volt. Ez a lövöldözés követelte az egy tettes által elkövetett gyilkosságok közül a legtöbb halálos áldozatot az Egyesült Államok történetében.
- 2016. június 12. Egy fegyveres 49 embert ölt meg, további 50-et pedig megsebesített egy éjszakai klubban a floridai Orlandóban.

Kérjük meg az osztály tagjait, hogy olvassák fel hangosan Zsolt 73:2-16 szakaszát és a 82. zsoltárt! Mit tanítanak ezek a részek a világban tapasztalható elnyomás és igazságtalanság szörnyűségéről?

Beszélgésünk végén olvassuk el a 73. zsoltár többi részét! A zsoltáros elmondja, hogy addig nem értette, miért élnek jól a gonoszok, „*amíg be nem mentem az Isten szent helyére, és akkor megértettem sorsukat*” (17. v., ÚRK). A szentély tanítása, benne az ítélet témájával, hogy mindnyájan szembesülünk az életünkről szóló feljegyzésekkel, hogyan segít helyes szemszögből látni az igazságtalan és egyenlőtlen életet? Olvassuk el 1Kor 4:5 és 2Thessz 1:3-10 verseit! Hogyan segítenek ezek a részek a 73. zsoltárral együtt választ találni a kérdéseinkre Isten igazságosságával és a világban tapasztalható igazságtalansággal kapcsolatban? (További tanulmányozásra: *Habakuk próféta könyve*.)

Illusztráció: Zsolt 146:7-9 verseiben olvashatunk Isten munkájáról. Arra hív bennünket az Úr, hogy csatlakozzunk hozzá. Ennek a zsoltárnak a fényében gondoljuk át a következő történetet: egy körzeti lelkész minden évben képzést tart a gyülekezeti vezetők számára. A legutóbbi összejövetelen két kérdéssel küzdöttek:

- 1) Mely területen tevékeny Isten a környékünkön?
- 2) Hol és hogyan szeretné, ha csatlakoznánk hozzá a munkában?

Ha az osztály elég nagy, akkor kisebb csoportokban válaszoljunk a lelkész két kérdésére! A mi osztályunk hogyan csatlakozhat olyan tevékenységhez, amit más emberek vagy szervezetek már végeznek a környékünkön? Ha rendelkezésre áll egy tábla, írjuk fel azokat a nemes kezdeményezéseket, amelyek már zajlanak a gyülekezeti közösségben és/vagy a környezetünkben! Kérdezzük meg az osztályt: Hogyan csatlakozhatnánk a környéken már működő nemes kezdeményezésekhez? Fektesünk le konkrét terveket! Tájékozódhatunk a különböző civil szervezetek vezetőinél! Informálódjunk, hogy milyen ügyekhez lehet jelenleg csatlakozni!

Illusztráció: Amint a vonat elindult egy nagy vasútállomásról, a kalauz megkezdte a jegyek ellenőrzését. Megnézte az első utas jegyét, majd ezt mondta neki: „Őn rossz vonatra szállt!” „De nekem a pénztáros mondta,

hogy erre a vonatra kell felszállnom” – felelte a férfi. A kalauz ekkor felhívta a pénztárost, és így derült ki, hogy *ő szállt rossz vonatra!*¹⁶

Beszéljük meg az osztályban! Ha a vezető eltéved, vajon a követői hogyan maradhatnak a jó úton? A Betsabéval elkövetett bűn után hogyan tért vissza Dávid király a helyes útra, hogy igazságosan és irgalmasan kormányozhassa népét? Tekintsük át a 101. zsoltárt!

Igehely: John Stott teológus írásaiból merítve az igazságosság és irgalom témájára fogékony olvasó megrajzolhatja a szegények portréját, ahogy az *A példabeszédek könyvében* található. Ennek alapja három igevers: Péld 14:31, Péld 29:7 és Péld 31:8. Ha lehetséges, pár nappal a beszélgetés előtt adjuk oda a verseket az osztály egy-egy tagjának, és kérjük meg őket, hogy gondolkodjanak el azokon, majd mondják el az osztályban, mire jutottak!

1) Péld 14:31 – *„Aki elnyomja a szegényt, gyalázza annak Teremtőjét, aki pedig tiszteli őt, az könyörül a szűkölködőn”* (ÚRK).

Az Istenhez való viszonyunk megmutatkozik abban, ahogyan a szegényekkel bánunk és fordítva. *A szegények méltósága Istentől ered, felbecsülhetetlen az értékük.* Vigyünk magunkkal egy régi, kopott bankjegyet az osztályba és mutassuk meg! Kérdezzük meg: „Mennyit ér ez a bankjegy? Kisebb az értéke attól, hogy már gyűrött és kifakult?”

2) Péld 29:7 – *„Az igaz megérti a szegények ügyét, az istentelen azonban nem tudja megérteni”* (ÚRK). *„Ismeri az igaz a szegények jogát, a gonosz nem érti meg a tudást”* (Dr. Bernstein ford.).

Olvassuk el ezt az igeverset úgy, hogy először az „ismeri”, majd „igaz”, végül pedig a „jogát” szót hangsúlyozzuk! Beszéljük meg, mit jelentenek a gyakorlatban a kiemelt szavak! Hogyan vet fényt ez a vers arra, hogy mit jelent igaznak, illetve gonosznak lenni?

¹⁶ <http://sermonillustrations.com/a-z/l/leadership.htm>

Olvassuk el 2Kor 8:13-14 verseit! Figyeljük meg, hogy az „egyenlőség” kifejezés kétszer is előfordul. A görög *isoteis* szó szerepel itt, ami azt jelenti, hogy *egyenlő, jogos bánásmód. Ez viszont minden emberre vonatkozik.* Mutassunk az osztály tagjainak egy képet az igazság mérlegéről, ezzel illusztráljuk a tételt, miszerint: *egyenlőség = igazság!*

- 3) Péld 31:8 - „Nyisd meg szájadat a némának, a mulandóság minden fiának *jogáért*” (Dr. Bernstein ford.). Ha megnézzük a Károli-fordítást, ott az ígevers második szakaszának szívbe markoló megfogalmazását találjuk: „*azoknak dolgában, akik adattak veszedelemre*”.

Ezek az igék világosan bemutatják a szegények bibliai portréjának harmadik jellemzőjét: a szegények eszköztelenek, nincs hatalom a kezükben, némák. Egyénileg és gyülekezetként hogyan szólalhatunk fel az erőtlenség jogaiért? A szegények pártfogásának, illetve képviselőjének mi a szerepe a gyülekezet missziójában? Figyeljük meg, hogy miként vállalja fel a közbenjáró szerepet a Szentlélek és Jézus az erőtlenség emberiség érdekében! Olvassuk el Jn 14:26 és 1Jn 2:1 verseit! Jn 14:26-ban a görög *paráklétos* szót néha úgy fordítják, hogy Közbenjáró, Vigasztaló, Segítő. A támogatás, a képviselő Isten jellemvonása, aminek az egyházában is tükröződnie kell!

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

- 1) Dietrich Bonhoeffer az igazságosság és az irgalom bátor szószólója volt, amiért bebörtönözték. A börtönből ezt írta: „Az emberek itt is ott is *erényességük* magányának falai közé menekülnek a nyilvános viták elől. Ám aki ezt teszi, annak be kell zárnia a száját és a szemét a körülötte zajló igazságtalanságok előtt.”¹⁷

Kérdezd meg az osztálytót! Mit jelent számotokra a fenti Bonhoeffer idézet? Milyen következtetéseket vonhatunk le belőle arról, hogyan kell élnünk adventistaként a földön, ahol jogtalanság van és hiányzik az irgalom?

- 2) Alex és néhány hittestvére a gyülekezetből felváltva vállalnak önkéntes munkát éjszakánként egy hajléktalanszállón. Alex itt találkozott

17 Dietrich Bonhoeffer: *Letters and Papers from Prison: The Enlarged Edition.* New York, 1997, Touchstone, 5. o.

Greggel, aki akkor szabadult a börtönből. „Ne haragudjon, hogy nemigen mosolygok, elől hiányzik egy fogam, a börtönben kiverték.” A Szentlélek készítette Alexet, hogy tegyen az ügy érdekében valamit. Elmondta Greg történetét a szombatiskolai csoport tagjainak és egy jólelkű fogorvosnak. A csoport és a fogorvos összefogásával Greg problémáját megoldották. „Nem akarom az új fogamat tönkretenni, úgyhogy nem dohányzom többé!” – mondta Greg könnyes szemmel. Aztán hozzátette: „Nézd, Alex! Visszakaptam a mosolyomat!” Alex azt a következtetést vonta le, hogy nagyon is szoros az összefüggés a szombatiskola és az együttérzés között. A ti osztályotokban hogyan lehetne megvalósítani egy hasonló történetet?

40 KILÓT FOGYTAM

Herik Dun Siope (46) - Salamon-szigetek

Herik Dun Siope hetednapi adventista otthonban nőtt fel, majd nagy karriert futott be, különböző harcművészeti ágakban jeleskedett. Érmeket is nyert komoly bajnokságokon. Később építészmérnökként helyezkedett el. Megnősült, négy gyermekük született. Ritkán olvasta a Bibliát, alig járt gyülekezetbe. Nem ügyelt az egészségére, gyorsételeken élt, és 11 évvel később már 105 kilóra hízott. Egyszer elkezdett fájni a lába, és hamarosan már járni sem tudott.

A lábában alig volt vérkeringés, és Herik nagyon félt, hogy majd le kell vágni. Imádkozni kezdett Istenhez. Egyetlen orvos sem tudott rajta segíteni. Később egy ismerőse kopogtatott az ajtón, aki természetes módszerekkel kezelni kezdte. Három hét múlva Herik lábra állt, és néhány hét torna után már járni is tudott. Meggyőződése lett, hogy a betegsége a túlsúlya miatt alakult ki. De hogyan fogyjon le? Eszébe jutott Ellen G. White táplálkozásról írt könyve. „Mivel összüleink étvágyuk kielégítése miatt veszítették el az Édent, azért egyedüli reményünk, hogy az étvágy és a szenvedély szigorú megtagadásával nyerjük vissza azt” – olvasta az *Étrendi és táplálkozási tanácsok* c. könyvben. Sokat változtatott az étrendjén: elhagyta a gyorsételeket, a koffeines italokat, a finomított cukrot, a tejtermékeket. Leginkább gyümölcsöket, zöldségeket, gabonaféléket és dióféléket fogyasztott. Újra edzeni kezdett. Először csak rövid sétákat tett, utána pedig kidolgozott egy edzéstervet.

12 hónap alatt 40 kilót fogyott, és újra az ideális testsúlyánál volt. Olyan gyakorlatra is képes lett (például rúdra húzódkodás szűk alsó fogással), amit még aktív sportolóként sem tudott elvégezni. Herik ma 46 éves, és hetente négyszer ingyenes fitneszedzéseket tart egy adventista tulajdonban lévő tornateremben. Kétszáznál is többen járnak az edzéseire. Privát cégeknek is dolgozik, továbbá az Egészségügyi Szolgálatok Osztályának szervez programokat és szemináriumokat.

„Nagyon hálás vagyok Isten áldásaiért, és azért, hogy én is áldás lehetek mások számára” – vallja.

Próféták kiáltó szava

A tanulmány rövid áttekintése

Az ótestamentumi proféták gyakran öröknek tekintették magukat Sion falain. Féltő gonddal vigyázták Isten népének jólétét és arra törekedtek, hogy megóvják őket a külső és belső veszélyektől egyaránt. Isten arra hívta el őket, hogy felszólaljanak az igazságért és hirdessék Isten ítéleteit. Ez nagy feladatot rótt az olyan profétákra, mint amilyen Ezékiel is volt, aki komoly „hadiparancsot” kapott: *„Embernek fia! Őrállól adtalak én téged Izráel házának, hogy ha szót hallasz számból, intsd meg őket az én nevemben. Ha ezt mondom a hitetlennek: Halálak halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólasz, hogy visszatérsd a hitelent az ő gonosz útjáról, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg. De ha te megintted a hitelent, és ő meg nem tért hitetlenségéből és gonosz útjáról: ő az ő vétke miatt meghal, de te megmentetted a te lelkedet”* (Ez 3:17-19).

Ebben a tanulmányban azzal foglalkozunk, hogy Isten kitartóan hívja népét igazságosságra. A tanulmány bemutatja, hogy milyen szociális és lelki reformokat támogattak a proféták: 1) A pásztor Ámós igazságosságra és méltányosságra hívta a népet; 2) Mikeás akkor adta át Isten üzenetét Akháznak, amikor a királyság a mélypontjára ért a jogfosztások miatt; 3) Ezékiel a Babilonban lévő foglyokhoz szólt; 4) Ézsaiás arra szólította fel Isten népét, hogy éljenek a messiási reménység szerint, akkor igazságosság fogja jellemezni őket is. Ma hol vannak azok a hangok, amelyek az igazságért kiáltanak?

A TANÍTÓ CÉLJA:

Intézzünk kihívást az osztály tagjaihoz, hogy csatlakozzanak ők is az igazságért és a jogosságért felszólaló hangokhoz, így lépve az ótestamentumi proféták nyomdokába!

Kommentár

Illusztráció: Ritkán volt akkora szükség az igazság melletti kiállásra, mint az amerikai rabszolgaság idején és a polgárháború utáni időszakban. Az adventizmus megmutathatta, hogy felnő-e a kor kihívásaihoz és komolyan kezdi-e venni szolgálatát a fekete testvérek között. Delbert Baker írt egy sorozatot „*Gyökereink kutatása: adventista afroamerikaiak*” címmel, amelyben kifejti, mi volt az adventista történelem fordulópontja e téren:

„Az egyház feketékért végzett munkájában 1892-ben érkezett el a döntő fordulat, amikor Ellen White elmondta történelmi jelentőségű üzenetét *Kötelességünk színes bőrű testvéreink iránt* címmel. Az üzenet a michigani Battle Creekben tartott, 29. Generál Konferencia ülésén hangozott el. Ellen White erőlyesen képviselte, hogy annyi évnyi hanyagság után az egyház szolgálata nem mehet úgy tovább, hogy figyelmen kívül hagyják a feketék népcsoportját, mert ezzel Isten egyre erősebb nemtetszését vonják magukra. Tisztában volt vele, hogy üzenetét nem fogadja mindenki örömmel, ezért így fogalmazott: „Tudom, amiről most beszélek vitát fog gerjeszteni, amire nem vágyom ugyan, tekintve, hogy az utóbbi években volt elég konfliktus ebben a témában; de nem kívánok gyáván élni és gyáván meghalni, mint aki nem végezte el a munkáját. Mesterem lábnyomában kell járnom.”

Beszélgétek meg! Érdekes, hogy Ellen White a gyávaságot, ill. a bátorságot a bibliai igazságosság dinamikus működésével összefüggésben határozza meg. A Biblia szerinti igazságosság mely területe kíván ma „bátorságot” a saját környezetünkben?

Igehely: A Biblia „másokra” figyel. Ez az alapelv látható a bibliai próféták munkájában. A próféták szószólók voltak, nem a saját dolgaikért küzdöttek. Mindig másokért könyörögtek, emelték fel hangjukat, imádkoztak és tiltakoztak. Azok érdekében beszéltek, akiknek nem volt hangjuk vagy akiket elnyomtak, amikor jogosan tiltakoztak. A szószólók tevékenysége javítja az emberiség életének jólétét, emeli minőségét.

Az egyház tagjai azért kerülnek a tüntetéseken való részvételt vagy a fel szólalásokat, mert nem akarják beleártani magukat a politikába.

Olvassuk el Jer 22:1-3, 13-17 verseit! Jeremiás is szószóló próféta volt, korának kormányzati tisztviselői előtt járt közben az elnyomottakért. Olvassuk el az alábbi idézetet Jan Paulsentől, majd beszéljük meg a felmerülő kérdéseket!

„Különbség van aközött, hogy nyilvános vitákban szót kérünk, és aközött, hogy politikai hatalomra törünk. Mint egyháznak és mint egyéneknek nemcsak jogunk, hanem kötelességünk is az erkölcs hangjaként megszólalni a társadalomban, világosan és meggyőzően beszélni az értékekről. Az emberi jogok, a vallásszabadság, a közegészségügy, a szegénység, a jogtalanságok, csak néhány azok közül a területek közül, amelyekkel kapcsolatban Istentől jövő kötelességünk felszólalni azokért, akik nem tudnak magukért szót emelni.”¹⁸

Igehely: Kérjük meg az osztály tagjait, hogy felváltva olvassák el az alábbi igeverseket Ámósz, Mikeás, Ezékiel és Ézsaiás könyvéből! Milyen szempontból kapcsolódnak ezek a szakaszok a jogvédő felszólalás témaköréhez? A tanító megjegyzései zárójelben következnek.

- 1) Ám 5:21-24 (Isten rendelte el a vallási ünnepeket és szertartásokat, amelyekre Ámósz utal, mégis fontosabbnak tartja, hogyan bánunk a körülöttünk élőkkel, akiket a saját képmására teremtett). Mit szeret Isten és miben gyönyörködik? Lásd Ézs 61:8 és Jer 9:24!)
- 2) Mik 6:15 (Ezekben az igeversekben a próféta az Úr ügyéért áll ki, az Ő szószólójaként, egy bírósági tárgyaláson a dombok és hegyek mint tanúk előtt [Mik 6:1-2]. Amikor Isten az erkölcsi törvényt adta [2Mózes 20], azok a dombok és hegyek már léteztek. Mik 6:6-7-ben olvassuk a próféta költői kérdéseit, amelyeket a nép érdekében tett fel. Hallgassuk meg a választ is 1Sám 15:22-ben! Azután olvassuk el Mik 6:8-at, Isten népe mulasztásáról. Lelki vakságuk arra készítette őket, hogy mindent ajánljanak fel Istennek, kivéve azt az egy dolgot, amire Ő valóban vágyik: a szív átadására, ami igazságos magatartásban nyilvánul meg [lásd 5Móz 10:12-19 és Mt 22:37-39]. Ha többet szeretnél tudni arról a problémakorról, hogy mennyire veszélyes a felszínes vallásosság az igazi lelki elköteleződés elé

18 Jan Paulsen: „*Serving Our World, Serving Our Lord*” Adventist World, az Észak-amerikai Divízió kiadása. 2007. május, 9-10. o.

helyezni, olvasd el Ellen G. White: *Jézus élete* c. könyvének 331-332. oldalát!)

- 3) Ez 16:49-52 (Júdával összehasonlítva Sodoma és Samária még ártatlannak is tűnhet. Gyakran jobban aggódunk a bűnök *elkövetése* miatt. Mt 25:41-46 azonban világossá teszi, hogy a szeretet egyszerű cselekedeteinek *elhanyagolása* sem tűnik fel jó fényben a végső ítéletben. „Aki azért tudna jót tenni, de nem teszi, bűne az annak” [Jak 4:17, ÚRK]).¹⁹
- 4) Ézs 59:2-4, 8-9, 14-16 (Isten azt mondja, hogy népét a törvényszegéseik és bűneik választották el tőle. Hiányzott a jogosság és elnyomták a szegényeket. Istent elszomorította, hogy nem volt senki, aki közbenjárjon és felszólaljon e bűn ellen [Ézs 59:16]. Isten szeretet- és igazságtörvényének áthágása bűn [1Jn 3:4]).

Beszéljük meg az osztályban! Milyen konkrét módon csatlakozhatunk a prófétákhoz és segíthetünk a gyülekezetünknek teljes szívvel, hogy teljesítse küldetését, aminek része a szegények képviselője is (Ézs 59:16)?

Igehely: Mik 6:8 elvei túlmutatnak az áldozati formákon (égőáldozatok stb.), és arra a három elvre fókuszálnak, amelyek azt fogalmazzák meg, hogy „mi a jó”: 1) Igazságosan cselekedj! 2) Szeresd az irgalmasságot! 3) Alázatosan járj Istennel! Az első két elv vízszintes síkon, az ember-ember közötti kapcsolatokra utal, a harmadik pedig a függőleges, ember és Isten közötti kapcsolatra.²⁰

Ha alázatosan járunk Istenünkkel, akkor javulni fog a vízszintes, vagyis az emberekkel való kapcsolatunk, mert az Úr igazságos és irgalmas jellege fog tükröződni rajtunk.

Illusztráció: A brit prédikátor, William E. Sangster felteszi a kérdést: „Lehetséges-e, hogy valaki jó ember, de nem vallásos, vagy vallásos, mégsem jó ember?”²¹ Vannak, akik úgy gondolják magukról, hogy hit nélkül is jólelkűek és tisztességesek. Emlékeztetnek arra, hogy mennyi önzetlen

19 Lásd Francis D. Nichol (szerk.): *Hetednapi Adventista Bibliakommentár*. Washington D. C., 1977, Review and Herald Publishing Association, 4. köt., 631-632. o.

20 Andrews Study Bible. Berrien Springs, MI., 2010, Andrews University Press, 1188. o.

21 Clyde E. Fant, Jr., and William M. Pinson, Jr., *20 Centuries of Great Preaching*, 11. köt., Maier to Sangster Waco, TX: 1971, Word Books, 345. o.

és nemes dolgot tesznek, de nincs szükségük hetenkénti istentiszteletekre és prédikációkra. Vajon valóban elválasztható egymástól a vallás és az erkölcs?

Sangster a „Jó emberek Isten nélkül” című prédikációjában, amit Mik 6:8 alapján írt, rámutat: akik azt állítják magukról, hogy Isten nélkül is jók, bizonyos értelemben éppen annak a hitnek köszönhetik jellemüket, amit döntésükkel megtagadtak. Jellemük alapját a közvetlen keresztény befolyás építette ki. A sok példa közül az egyik Sir Samuel Romilly élete, aki elutasította ugyan a keresztény hitet, ám hatalmas munkát végzett Angliában a börtön szabályok humánusabbá tétele érdekében. Valóban jó ember volt, de nem vallásos. Életrajzírója azonban megjegyzi, hogy Samuel hugenották unokája volt, akik inkább idegen földre menekültek, mint hogy feladják Istenbe vetett hitüket. Olyan otthonban nőtt fel, ahol Krisztus volt az első, és [Samuel] magas erkölcsi mércéje és irgalmas jelleme azokban a korai években formálódott.”²²

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Ellen G. White prófétai írásaiban világosan fogalmaz az irgalmasság témakörében. Olvassuk fel a következő idézetet! „Sokan sajnálkoznak a sok igazságtalanság miatt, ami történik, de úgy gondolják, hogy nekik nem dolguk tenni valamit ezekben az ügyekben. Pedig ez nem így van! A társadalom minden tagjának befolyással kell lennie a közügyekre” (*Review and Herald*, 1914. október 15.)!

Beszélgünk néhány reálisan megvalósítható, tervezhető lépésről, amivel az osztály minden tagja teljesítheti Istentől kapott elhívását, hogy aktív részese legyen jobbító folyamatoknak és hathasson a társadalomra!

Az Adventista Egyház történelmében a prófétákkal kapcsolatban mindig azok eszkatológiai szerepére helyeződött a hangsúly. Ugyanakkor a Szentírás a próféták szolgálatának másik fontos dimenzióját is említi: Isten a szociális, gazdasági és etikai elveihez hívja vissza a népét általuk. Jézus bővebben kifejtette ezeket az elveket Mt 5:7-48-ban, valamint Mt 22:35-40 és Lk 10:27 verseiben.

²² I. m. 346-349. o.

Kérdezd meg az osztálytól! Hogyan hozhatjuk egyensúlyba a Jézus második eljövételét megelőző, jövőbeni események hirdetését és azt, hogy vissza kell hívnunk az embereket Isten elveihez? A törvény és a próféták alapján segítenünk kell a szűkölködőket, ahogy azt a legnagyobb prófétánál láttuk: Megváltónk, Jézus Krisztus életében és szolgálatában. És ami ennél is fontosabb: egyházként hogyan élhetjük meg ezeket az elveket? Kérdezzük meg az osztály tagjait: Személyesen miként hirdetik és gyakorolják ezt a fontos, az örökkévaló evangéliumnak néha igen alulértékelt részét a Jézus második eljövételéről szóló jó hír hirdetése közben?

AKIT AZ ALKALMAZOTTJA LELKESÍTETT

Geoffrey Samuel (51) - Salamon-szigetek

Geoff Samuel egy építkezési vállalat főigazgatója volt. Alig hitt a szemének, amikor látta, hogyan fogyott le az egyik alkalmazottja egyetlen év alatt 40 kilót. Geoff ekkor 130 kilót nyomott, és már tíz éve szenvedett a magas vérnyomástól. Tisztában volt az adventista egészségügyi üzennel, mert maga is adventista otthonban nőtt fel. Az életmódja viszont szöges ellentétben állt a meggyőződésével. Evés előtt mindig imádkozott, hogy Isten áldja meg az ételét, de az nem jutott eszébe, hogy étvágyának kordában tartásáért is imádkozhatna. Beszélt problémájáról Heriknek, aki felajánlotta a segítségét. A tengerparton, a fák alatt és egyéb helyeken kezdtek edzeni. Geoff először csak 5 másodpercig bírta a 20 másodpercre tervezett gyakorlatokat, de mindig egy picit tovább sikerült haladnia. Ahogy fogyni kezdett, mások is csatlakoztak hozzájuk. Ma már több mint kétszázan járnak az edzésekre. Sem Herik, sem Geoff nem orvos, de mindketten tapasztalták, hogy milyen az, ha Isten segítségével gyógyul az ember teste, mert a Teremtő terve szerint élnek.

Geoff még nem érte el az ideális testsúlyát, de 18 hónap alatt 35 kilót leadott, és jobb a közérzete, mint valaha. „Már tudok futni, mászni, ugrani!” - meséli széles mosollyal. „Ha nekem sikerült, mindenkinek sikerülhet!”

A Salamon-szigeteken nagy probléma az elhízás, ami sok-sok betegséghez, főként diabéteszhez vezet. Tizenharmadik szombati adományunk egy részéből a cukorbetegséget megelőző és kezelő programot fognak indítani az ott élő testvéreink.

Imádjátok a Teremtőt!

A tanulmány rövid áttekintése

Logikus lenne, hogy akik az irgalom, az igazság és a kegyelem Istenét imádják, gyakorolják is ezeket az erényeket. Csakhogy nem mindig ez a helyzet Isten gyermekeivel. Pedig az igazi istenimádatnak összhangban kell állnia annak a jellemével, akit imádunk!

Ebben a tanulmányban megfigyeljük, hogy amikor Isten népe bálványimádáshoz fordult, elvesztette a másokról való gondoskodás lelkületét. Vegyük komolyan: Jahve imádata szövetségi kapcsolatot jelent, amiben Ő a követői által munkálkodik azért, hogy bemutassa értékeit, köztük az elnyomottak iránti irgalmat és az önzetlen szolgálatot is. Emlékeztet bennünket arra is a tanulmány, hogy a vallási áldozatvállalás és a rutin-szerű szertartások, valamint a lélek nélküli és értelmetlen adományok nem helyettesítik az irgalmat és az igazságosságot a kevésbé szerencsések iránt. Ézsaiás 58. fejezetéből megtudjuk, hogy Isten szerint az igazi böjt megnyitni a gonoszság láncait, ételt adni az éhezőknek, otthont a hajléktalanoknak és ruházatot a mezíteleneknek. Nem hallgatja meg azok imáit az Úr, akik önző módon imádják Őt. Nem fogadja el, ha népe énközpontú szolgálatot végez szombaton. Jézus példájából látni fogjuk: Megváltónk a leginkább azt akarja, hogy követői imádatának gyümölcse olthatatlan vágy legyen mások szükségleteinek kielégítése iránt.

A TANÍTÓ CÉLJA

Fedezzük fel az osztállyal az őszinte istentisztelet fogalmát! Ez a megfogalmazás arra utal, hogy az életünknek összhangban kell lennie az ismereteinkkel. Legyünk hűségesek Istenhez, vagyis lélekben és igazságban kell imádnunk Őt!

Kommentár

Illusztráció: Iszonyatos erővel csapott le az Irene hurrikán a Karib-tenger térségére és az Egyesült Államok keleti partvidékére 2011 augusz-

tusának végén, romokat hagyva maga mögött New Jersey államban. Egy közeli hetednapos adventista gyülekezet ekkor két napig segélycsomagokat osztott a környéken élőknek. A te szomszédságodban vajon ki szorul a segítségedre? Az irgalmas samaritánus példázatával Jézus erre a kérdésre ad választ: „*Ki az én felebarátom*” (Lk 10:25-37)? Mindenki a felebarátunk, aki a hatókörünkben a segítségünkre szorul. Mit tehet a gyülekezet azért, hogy a környéken élők terhein könnyítsen? Mások szolgálata hogyan mélyíti el a Teremtővel való kapcsolatunkat?

Igehely: A *Pursuing the Passion of Jesus* c. könyvében Dwight Nelson elmagyarázza, hogy Ézsaiás 58-nak tulajdonképpen két „könyvtámasza” van: a fejezet elején (Ézs 58:1) az engesztelés napja (ítélet/a szentély megtisztítása) és a fejezet végén a szombat (Ézs 58:13-14).²³

A kürtzengés napja jelezte az engesztelés napját megelőző tíz nap kezdetét, amely időszak célja az odaszentelődés és a bűnbánat volt. A kürtöket a 7. hónap 1. napján fújták meg az engesztelés napjára készülve, ami a 7. hónap 10. napján volt (3Móz 23:23-27). „*Az én népem*” (Isten népe) az ótestamentumi időkben és ma is hiszi az ítéletet és a szentély megtisztítását. A második könyvtámasz a szombat, egy másik olyan hitelv, amit Isten népe vall.²⁴ Istennek azonban nem az a panasza, hogy népe elhanyagolja e fontos hitelveket, a szombatot vagy az engesztelés napját. Sokkal hevesebben rója fel nekik azt, hogy égbekiáltó módon hanyagolják a két „könyvtámasz” közötti lényeges dolgot, az igazi bűnt, vagyis azt, hogy irgalmasak legyenek a szegényekkel és az elnyomottakkal.

Ahogy Ézsaiás elénk tárja az igazi bűnt jellemzőit, talán két szóban összegezhethetnénk az 58. fejezetben tárgyalt témákat: *ortodoxia* és *ortopraxis*.

- Ortodoxia [görög: *orthos* - helyes, *doxa* - vélemény], tehát: „helyes gondolkodás”, „helyes hit”
- Ortopraxis [görög: *orthos* - helyes, *praxis* - cselekedetek], tehát: „helyes gyakorlat”, „igaz viselkedés”²⁵

23 Dwight K. Nelson: *Pursuing the Passion of Jesus*. Nampa, ID, 2005, Pacific Press Publishing Association, 18-19. o.

24 Uo.

25 I. m. 20. o.

Úgy is mondhatjuk, hogy élni, gyakorolni az igazságot. Beszéljünk a következő kijelentésről! „Az *ortodoxia* szenvedélyével együtt kell járnia az *ortopraxis* együttérző könyörületének.”²⁶ Majd tegyük fel a kérdést: Hol látható (vagy nem látható) együtt az *ortodoxia* és az *ortopraxis* Ézsaiás 58. fejezetében?

Olvassuk el Máté 25-ben a végidei példázatot, majd a történethez fűzött, alábbi megjegyzést! „Krisztus az Olajfák hegyén ezt a képet állította tanítványai szemei elé a nagy ítéletnap jelenetéről. Úgy ábrázolta annak a napnak a jellegét, amint az egy pont körül forog. Amikor a népeket elébe gyűjtik, akkor az embereknek csak két csoportja lesz ott. Örökkévaló sorsukat az határozza majd meg, *amit Krisztusért megtettek vagy elmulasztottak megtenni szegény és szenvedő embertársaik személyében*” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 542. o.).

A helyes tantételek hite és gyakorlása milyen kapcsolatban van a végítélettel Máté 25 szerint?

Igehely és illusztráció: Olvassuk el Mt 21:12-17, Jn 2:12-16 és Ézs 56:7 verseit! Jézus korára az istentisztelet helye az igazságtalanság, a gonoszság helyévé vált Isten népe számára. Gyülekezeti épületeinket és szombati istentiszteleteinket használjuk arra, hogy a remény és a segítő támogatás légkörét ápoljuk benne minden ember számára!

Beszéljük meg az osztályban, hogyan áraszthat reményt és együttérzést minden istentisztelet! Az utolsó 15 percben kérjük meg az osztály tagjait, hogy kezdjenek el tervezni egy istentiszteletet, ami erősíti a bibliai kegyelem és segítség elvét a szegények és az elnyomottak iránt! Alább találtak néhány ötletet ehhez.

- Emlékezzünk meg az elnyomottakról imáinkban!
- Olvassunk olyan igeverseket, amelyek a bibliai értelemben vett irgalomra és igazságosságra összpontosítanak! Több mint kétezer igevers közül lehet választani.
- Tervezzünk olyan istentiszteletet, amelynek az irgalom és az igazságosság a témája, mutassuk be, mit tesz a gyülekezetünk a környéken élők szükségleteinek a kielégítéséért!

26 I. m. 29. o.

- Az adakozásnak is lehet célja az irgalmasság és a segítség. Gyűjtünk céladományokat egy konkrét szociális szükségletre, amit bemutatunk az istentisztelet egy adott pontján!
- Elemezzük a gyülekezetünk istentiszteleti gyakorlatát! Igazságos-e? Értelmes-e a szegények számára is? A legalacsonyabb sorban lévők számára? Minden nemzetiség számára? A kisgyerekek és az idősek számára? Az utcáról betévedő idegenek számára? Vannak-e más kultúrából származó vagy más anyanyelvű testvérek/látogatók a közösségben? Használunk-e jelnyelvet? Vannak-e rámpák a kerekesszékekkel érkezők számára? Hogyan hangzanak a prédikációk a hajléktalanok, az erőszak áldozatai, a gyengék, a szenvedők, a gyermekek vagy mondjuk egy AIDS beteg számára?
- Később beszéljük meg a gyülekezetvezetővel, miként építhetnénk be istentiszteleteinkbe a bibliai irgalmasságot!

Elemezzük a közösséget! Vajon a gyülekezetünk a gyógyulás vagy az elnyomás helye? Hogyan változtathatnánk ezen? Mit tehetnénk?

Illusztráció: Az angol hetednapos adventista énekeskönyv 581. éneke Isten egyházáról szól. Fred Pratt Green akkoriban írta, amikor az egyházat azért kritizálták, mert nagyon belterjes lett, csak önmagával törődik és nem foglalkozik a környező világgal.²⁷

Így hangzik az ének szövege – nyers fordításban:

*Amikor Jézus gyülekezete bezárja a külső ajtót,
hogy ne hallatsszon be az utca zaja,
imádkozzunk, hogy tízszer erősebben érezzük:
a kizárt világ a keresztyény kötelességünk célpontja!*

*Ha szívünk áhitattal magasba szárnyal,
messze, fönn, a szenvedő világunk fölött,
jaj, nehogy épp énekünk miatt felejtjük el,
hogy imádatunk keresztyényi tettekben mutatkozzon meg!*

²⁷ Wayne Hooper és Edward E. White: *Companion to the Seventh-day Adventist Hymnal*. Hagerstown, MD., 1988, Review and Herald Publishing Association, 543. o.

Nehogy épp áldozatunk, pénzünk, képességeink, időnk
legyen a mentség, képzelt gyógyír a szegényre,
Urunk, áldozatod által feddj és bátoríts minket,
taníts, Üdvözítőnk, ki meghaltál értünk, hogyan él egy valódi keresztény!

Vajon ránk ez mennyire igaz vagy mennyire nem?

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Az egyik gyülekezet parkolójának kijáratánál táblát helyeztek el, hogy a távozók emellett a felirat mellett haladjanak el: „A szolgálati hely bejárata.”

Amennyiben a szombati istentiszteleten lélekben és igazságban, igazán imádjuk Istent (Jn 4:23-24), távozáskor készen állunk szolgálni az Urat a világban. Az igaz istentisztelet „a szív ügye, nem pedig rituális formaságokból álló program, amit egy adott helyen szervezünk.”²⁸ „Lélekben és igazságban” szolgálni Istent azt jelenti, hogy „őszintén, elménk és érzelmeink legnemesebb adottságaival, szívből alkalmazzuk az igazság elveit.”²⁹

Ha így imádnánk Istent, nemcsak hozzá lennénk közelebb, hanem gyengéd törődésének tárgyaihoz, a szegényekhez, a szűkölködőkhöz, a szenvedőkhöz is. „Húzódjunk közel az irgalmas szeretet hatalmas szívéhez, és engedjük, hogy az isteni együttérzés árja átmossa szívünket és másokhoz is eljusson! Az a gyöngédség és irgalom legyen példa mindnyájunk számára, amit Jézus a saját életében bemutatott, hogy miként viszonyuljunk embertársainkhoz, hogyan bánjunk velük” (Ellen G. White: *Testimony Treasures*, 2. köt., 255. o.)!

Olvassuk el Ám 5:21-24, 8:4-6, valamint Jer 7:4-7 szakaszait! Ezek az igeversek bizonyítják, hogy nem elég a gyülekezethez csatlakozni és oda járni. Tegyük fel magunknak a kérdést: Általában hol járnak a gondolataink az istentisztelet alatt és utána? Mire figyelünk a szombat további óráiban? Beszéljünk meg konkrét tervet arra vonatkozóan, hogyan vonhatnánk be a szombatünnepségünkbe olyan szolgálatot, ami valóban kiterjed az egész hétre!

28 Francis D. Nichol, szerk.: *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*. Washington D. C., 1956, Review and Herald Publishing Association, 5. köt., 940. o.

29 Uo.

AKI MÁST FELÜDÍT, MAGA IS ÜDÜL

Kinnie Aitorea (18) - Salamon-szigetek

Kinnie még csak 18 éves, de már megválasztották diakónusnak az adventista bentlakásos iskolában, ahová jár. Kinnie-t ez nagyon boldoggá tette. Az édesanyja is diakónus, mégsem gondolta, hogy ő is az lehet egyszer.

A lelkész összehívta a gyülekezet nyolc diakónusát, hogy megbeszéljék, kinek mi lesz a feladata. Kinnie-re és a barátnőjére, Wendyre azt bízta rá, hogy feltérképezzék, mire van szüksége a kollégiumban lakó lányoknak. Ők azonnal munkához is láttak. Beszélgettek a lakótársaikkal, megkérdezték, mi hiányzik nekik: párna, takaró, írószer, papír stb. Az egyik elsőéves társuk, Mitlyn különleges segítségre szorult. A szülei szegények voltak, és bár tőlük telhetően mindent megtettek a lányok támogatása érdekében, Mitlynnek mégis sok minden hiányzott. Az ágyában még matrac sem volt. Néhány társa ki is gúnyolta a helyzete miatt. Amikor Mitlyn az énekkarral egy hangversenyre ment, Kinnie, Wendy és a lelkész elmentek a városba bevásárolni. Vettek egy vastag matracot, színes lepedőt, hozzá illő párnával, takaróval, huzatokkal, papírt, írószer, fehér blúzt, fekete szoknyát, szappant, fogkrémet és fogkefét.

Amikor Mitlyn hazaért, hatalmas meglepetés várta. Azt sem tudta, hová legyen örömeiben. A társaitól megtudta, hogy mindent Kinnie és Wendy vett meg neki. Mitlyn sírva köszönte meg az ajándékokat: „Soha nem gondoltam volna, hogy bárkitől is kaphatnék matracot, meg ruhákat!”

„Örülök az örömödnék” - mondta Kinnie és megölelte Mitlynt. „Isten munkáját végezzük, ha segítünk másoknak.”

Jézus és a segítségre szorulóknak

A tanulmány rövid áttekintése

Mt 11:1-15 szakaszában azt olvassuk, hogy miután Jézus befejezte a tanítványai képzését, kiment Galilea városaiba tanítani és prédikálni. Amíg Keresztelő János börtönben volt, a tanítványai meglátogatták. „Vitték neki a híreket Jézus munkálkodásáról” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 172. o.; Mt 11:2). „Azt is megkérdezték, hogy ha ez az új tanító a Messiás, akkor miért nem tesz valamit János kiszabadítása érdekében... E kérdések nem maradtak hatástalannak. Olyan kétségeket ébresztettek Jánosban, amelyek soha fel sem merültek volna benne” (i. m. 214-215. o.).

János úgy gondolta, hogy Jézus ítélni jön és népét megszabadítja. Amikor nem az történt, amit várt, „összezavarodott és aggódni kezdett” (i. m. 173. o.). Két tanítványát küldte el, hogy megkérjék Jézust, tisztázza küldetésének jellegét. Ők meg is kérdezték tőle: „*Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várunk?*” (Mt 11:3, ÚRK)? „*Jézus így válaszolt: Menjetek el, és jelentsétek Jánosnak, amit hallotok és láttok: a vakok látnak, a sánták járnak, a leprások megtisztulnak, a süketek hallanak, a halottak föltámadnak, és a szegényeknek az evangéliumot hirdetik*” (Mt 11:4-5, ÚRK).

Ez a lecke emlékeztet bennünket arra, hogy a legtöbben – még Keresztelő János is – félreértették Jézus szolgálatának valódi jellegét, a héber iratok azonban ezt előre bemutatták. Jézus is világosan kifejtette, hogy Ézsaiás 61 jövendölése teljesedik abban, ahogyan a szegényeknek és az elnyomottaknak szolgál.

A TANÍTÓ CÉLJA

- Tanulmányozzuk és hasonlítsuk össze az osztályban Mária örömeinek két Lk 1:46-55 verseiben Anna énekével 1Sám 2:1-10 szakaszában!
- Következő lépésként gondoljuk át, milyen elemei jelennek meg Jézus küldetésnyilatkozatának a saját gyülekezetünk küldetésnyilatkozatában!
- Tegyük fel a kérdést: mit jelent „a zsarnokság lelkülete”?

- Beszéljük meg: mi Jézus Krisztus keresztiének szerepe az érte végzett munkánkban?
- Beszéljünk arról az osztályban, miért a kereszti a legfőbb bizonyítéka Isten szeretetének az emberiség iránt?

Kommentár

Igehely: Miután az angyal bejelentette Jézus születését Máriának, ő elment meglátogatni várandós unokatestvérét, Erzsébetet. A látogatás során Mária, Erzsébet és a még meg nem született baba is ujjongva örültek egymásnak. Olvassuk el Lk 1:41-44 szakaszát! Mária örömeinekbe kezdett (Lk 1:46-55), tele ótestamentumi utalásokkal és kifejezésekkel. Világos, hogy egészen alárendelte magát Isten akaratának, ismerte a szent írásokat és hálás volt a Megváltónak. Anna éneke (1Sám 2:1-10) és Máriáé is arról az Istenről szól, aki az elnyomottak mellett áll és szolgál az éhezőknek. Utalt a messiási szálra is, valamint arra, hogy Mária alázattal tudomásul veszi magasztos szerepét Isten választottjaként.

Olvassuk el Anna énekét 1Sám 2:1-10 szakaszában! Milyen párhuzamokat látunk Mária és Anna éneke között?

Igehely: Lk 4:14-30 szakaszában arról olvasunk, hogy Jézus visszatér szülőfalujába elmondani a küldetésnyilatkozatát (18-19. vers). Ézs 61:1-2 verseit idézi, a 2. vers első felével fejezi be a felolvasást, úgy, hogy kihagyja ezt: „*hirdessem... Istenünk bosszúállásának napját; megvigasztaljak minden gyászolót*” (ÚRK). Jézus azt kívánta itt hangsúlyozni, hogy még nem jött el a bosszúállás, az ítélet ideje (lásd Jn 3:17). Szolgálatának középpontjában a jóbél-év által előképezett helyreállítás volt. Amikor valaki őszintén elkötelezi magát az ilyen fajta helyreállítás mellett, az a közösség átalakulását eredményezi. Figyeljük meg, mit ígér Ézs 61:3-4 [az Úr vágya ez]: „*Hogy segítek Sion gyászolóin: a hamu helyett koszorút adjak nekik, öröm olaját a gyász helyett, dicséret palástját a csüggedt lélek helyett... Fölépítik az ősi romokat, helyreállítják, ami régen elpusztult. Újjáépítik az elhagyott városokat, amelyek sok nemzedék óta pusztán állnak*” (ÚRK).

Nem sok bizonyítékunk van arra, hogy vajon Izraelben egykor teljes mértékig alkalmazták-e a jóbél-évre vonatkozó parancsokat. Jézus idejére azonban a Szanhedrin tagjai megtalálták a módját, hogyan lehet jog-

szerűen kijátszani ezeket a parancsokat, ami még inkább kiemeli Jézus szavait az Úr kedves esztendejéről (jóbél-év, Lk 4:19).

Illusztráció: Sundar Singh (1889-1929) indiai keresztény misszionárius volt, aki Tibet lakói között hirdette Isten Igéjét a Himalája hegyeiben.

Egy délután a társával kaptattak felfelé egy hegyi ösvényen gyalogosan, amikor hóviharba kerültek. Egy percre elcsúszott a vihar és Sundar lepillantott egy meredek lejtő szélén. Mintegy 9 méter mélyen, a szikla alján egy ember testét vette észre a hóban. Látszott, hogy az utazó a szakadékba esett és azonnali segítségre van szüksége. Sundar máshoz kezdett lefelé, hogy megmentse, de a társa le akarta beszélni. Figyelmeztette, hogy ha időt veszítenek az idegen miatt, mindhárman halálra fagyhatnak a hóviharban, mielőtt elérnék a menedéket. Sundar azonban eltökélte magában, hogy segít a tehetetlen férfin. Kérte a társát, hogy ő is segítsen, de a másik elszökött a saját életét menteni. Sundar óvatosan leereszkedett a lejtőn és elérte a tehetetlen sebesültet. Láta, hogy csúnyán megsérült, a zuhanás miatt az egyik lába el is tört. A vállán vitte fel a férfit a csúszós, meredek ösvényen, a takarójával melengette. Órákig küszködött nehéz terhével a szörnyű hóviharban, de még éppen sötétedés előtt beért a legközelebbi faluba. Teljesen leizzadt. Egyszer csak belebotlott egy földön heverő testbe a jéggel borított úton. Már félig betemette a hó. Társának fagyott teteme volt, aki otthagya és egyedül folytatta útját, hogy a saját életét mentse. Sundar elcipelte az idegent egy fogadó biztonságos melegébe, ellátta minden szükséges segítséggel. Megértette, hogy az utas megmentésével saját magát is megmentette. Erőt kellett kifejtenie, hogy cipelje a férfit, közben megizzadt, és a két élő test melegítette egymást. Ez mentette meg mindkettejük életét. Eszébe jutottak Jézus szavai: *„Mert aki meg akarja tartani a maga életét, elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem, az megtartja azt”* (Lk 9:24, ÚRK).

Sundart egyszer megkérdezte az egyik tanítványa: „Mi az életben a legnehezebb feladat?” A misszionárius így válaszolt: „Az, ha nincs terhed, amit hordoznod kellene. Az önzetlen szolgálat ajándék, ami azon is segít, aki szolgál.”³⁰

30 Link: <http://christian.moral-stories.com/2012/08/selfless-service.html>

Igehely: Olvassuk el Jn 5:1-15 szakaszát! Jézus szombaton elsétált a Juhkapuhoz, a Bethesda-tó közelében (a név azt jelenti: az irgalom háza), a jeruzsálemi templomtól északra. Meglátott egy férfit, aki már 38 éve mozgásképtelen volt. Megkérdezte tőle: „Akarsz-e meggyógyulni?” A magától értetődő válasz ez lett volna: „Persze, hogy akarok!” A beteg azonban csak az akadályokra figyelt. „Uram, nincs emberem, hogy amikor a víz felzavarodik, bevigyen engem a medencébe, és mire én odaérek, más lép be előttem” (Jn 5:7, ÚRK).

Amikor akadályba ütközünk, vajon arra összpontosítunk inkább, mint a legyőzéséhez felajánlott kegyelemre? Ha így van, gyanítható, hogy ahol vagyunk, ott is maradunk. Amikor csak az akadályokra figyelünk, kezdjük elhinni, hogy nincs erőnk bármit is tenni állapotunk megváltoztatásáért. Abba a tévhitbe ringatjuk magunkat, hogy nem tudjuk elérni célunkat, mert talán amikor gyerekek voltunk, az anyánk nem bátorított eléggé, vagy elhagyott az apánk, vagy éppen a családnak nem áll most mellénk, nem segítenek. Lehet, hogy körülményeinken nem változtathatunk, vagy azok áldozataivá válunk. Ám azon változtathatunk, hogyan reagálunk a körülményekre! Nem határozhatja meg az életünket vagy a döntéseinket az áldozati szerep lelkülete! Ez ugyanis összetöri a személyiségünket, sebzett lényünket teljesen megnyomorítja. A problémáról a megoldásra kell emelnünk a tekintetünket! Jézus azonnali megoldást ajánlott a betegnek: „*Azt mondta neki Jézus: Kelj fel, vedd fel a nyoszolyádat, és járj! És azonnal meggyógyult az ember, és felvette a nyoszolyáját, és járt*” (Jn 5:8-9, ÚRK).

Kérdések: A mi környezetünkben ki lett „mozgásképtelen” azért, mert rosszul reagált a szerencsétlen körülményekre? Talán mi magunk is így jártunk – legalábbis bizonyos mértékig? Az ismerőseink között van, akit az áldozati szerep bénít meg? Hogyan segíthetünk neki felülemelkedni ezen a helyzeten?

Igehely: Pál apostol kijelenti: „*Tőlem pedig távol legyen, hogy dicsekedjem, hacsak nem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztségében, aki által számomra megfeszítettett a világ, és én is a világ számára*” (Gal 6:14, ÚRK). Figyeljünk meg ebben az igeversben a kereszttel kapcsolatban három tény: 1) Jézus Krisztus keresztye az egyetlen, ami dicsőítésünk tárgya lehet, 2) fontos, hogy a keresztyén megfeszítse szívében a világot és 3) önmagát a világ számára. Mit jelent ez a három dolog a hétköznapi keresztyén

nyi életünkben? Hogyan hat minden tettünk az, ha meghalunk önmagunknak és a világnak?

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

„A világnak ma is szüksége van arra, amire ezerkilencszáz évvel ezelőtt volt - Krisztus megismerésére. Nagy reformációs munkára van szükség, és csak Krisztus kegyelme által lehet véghezvinni a *fizikai, szellemi és lelki helyreállítást*” (Ellen G White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 91. o.).

„...az orvosi misszió célja bűnbeteg férfiakat és nőket odavinni a Golgota Emberéhez” (i. m. 92. o.).

Kérjük meg az osztály tagjait, hogy vegyék észre a lehetőségeket és mindig irányítsák az emberek tekintetét „a Golgota Emberére”! Kérdezzünk rá újra meg újra a következő hetekben, kérjük őket, mondják el az osztályban eredményeiket, tapasztalataikat! Íme néhány ötlet, amit mások már kipróbáltak:

- 1) Hívjunk meg valakit egy kics csoportos bibliaórára! A felvetődő kérdések és témák lehetőséget biztosítanak arra, hogy mélyebb tanulmányokat és beszélgetéseket folytassunk az érdeklődőkkel.
- 2) Annak alapján, ahogyan Pál apostol beszélt Agrippa királyhoz, foglaljuk bele bizonyoságtételünkbe 1) azt, hogy milyen volt az életünk, mielőtt Krisztust megismertük volna, 2) hogyan találkoztunk vele és 3) mi lett a találkozás eredménye! Kérjük, hogy valahogyan reagáljanak bizonyoságtételünkre! Az osztályban gyakorolhatjuk a személyes bizonyoságtétel megfogalmazását.
- 3) Ahogy a Lélek vezet, mutassuk be az evangéliumot valakinek, aki szeretné követni Jézust! Foglaljuk bele a következő elemeket: a bűn problémája (Róm 3:23; Ézs 59:2), a bűn megoldása (Róm 6:23), a megoldás személyes elfogadása (Ef 2:8-9). Ezt követően bátorítsuk az illetőt, hogy fogadja el Krisztust személyes Megváltójának! Mondjunk egy imát! „Felismertem, hogy bűnös vagyok és halált érdemlek, de elfogadom tőled az örök élet ajándékát. Szeretném, hogy Te légy az Uram és Megváltóm! Köszönöm ezt az ajándékot!”³¹

31 A hitre jutás imáját Del Dunavanttól kölcsönöztük, aki a gyülekezetnövekedés szakértője.

SZOMBATI MUNKA

Sophie Buama (44) - Új-Kaledónia

Sophie Buama Új-Kaledóniában él, és akkor fogadta el a bibliai szombat igazságát, amikor 2017 októberében egy evangelizáción a negyedik parancsolatról hallott.

Munkahelyét azonban nem hagyta ott. Maré kis szigetén, Mebuet faluban egy üzletben heti négy napot dolgozott - keddtől péntekig. A naplemente az évszaktól függően délután 5:30 és 6:45 közé esik, Sophie-nak pedig pénteken is este 7-kor kellett zárnia a boltot.

Sophie-t nagyon zavarta a szombati munka, mégsem merté otthagyni az állását, mert az ő keresete biztosította a család napi betevőjét. Imádkozott Istenhez, hogy változtassa meg valahogyan a beosztását. Egyik péntek este éppen az üzletben büslakodott, amikor a kolléganője telefonált, hogy nem tud hazarepülni egy másik szigetről, ahol éppen tartózkodott. Kérte, hogy Sophie ugorjon be helyette szombaton. Mivel Sophie nem vállalta, az üzletvezető azt üzenté neki, hogy akkor zárja be a boltot. Vasárnap nyitáskor találkozott a főnökével, aki nagyon haragudott, de nem mondott fel neki. Néhány hónappal később Sophie négy napra elutazott, ezért az így kimaradó napokat pótolnia kellett, amiből két nap szombatra esett. Sophie sírva dolgozta végig a szombat óráit. Napokig imádkozott és a gyülekezetet is ugyanerre kérte. Végül a tulajdonos megváltoztatta a munkabeosztást, vasárnaptól szerdáig kell dolgoznia. A nő nem hitt a fülének! Boldogan sietett haza, hogy elújságolja a hírt a férjének. Így ugyan kevesebbet keres, de nem bánja. Szombaton Istennek szolgálhat. „Nem a fizetés a legfontosabb. Az a fő, hogy Istennel lehetek, Őt imádkozom szombatonként” - vallja boldogan.

A legkisebbek

A tanulmány rövid áttekintése

Jézus földi szolgálatát tanulmányozva rácsodálkozhatunk, milyen önzetlenül fordult nap mint nap mások felé. Igyekezett elmélyíteni a kapcsolatokat, felmérte és észrevette, mi hiányzott az embereknek, majd segített nekik felismerni a még fontosabb, valós szükségleteiket. „Az Úr Jézus Krisztus azért jött a földre, hogy fáradhatatlanul szolgálja az ember szükségleteit... Isten azért küldte, hogy az embernek tökéletes gyógyulást hozzon; hogy egészséget, békességet adjon neki, és tökéletessé tegye jellemét” (Ellen G. White: *A Nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 13. o.).

A TANÍTÓ CÉLJA

- Vizsgáljuk meg az osztályban a Hegyi Beszéd alapvető elveit és legfőbb gondolatait (Máté 5-7. fejezet), beleértve az áldásokat és a boldogmondásokban megfogalmazott attitűdöket, amelyeket Jézus akart tisztázni követői gondolataiban!
- Bátorítsuk az osztály tagjait: küzdjenek meg magukkal azért, hogy hajlandóak legyenek fellépni az igazságtalanságok ellen!
- Igyekezzenek új fényben tekinteni az őket ért jogtalanságokra, visszaélésekre!
- Emlékeztessük az osztály tagjait, hogy amikor egy „felebarátnak” szüksége van valamire, inkább azzal törődjenek, mint a maguk kényelmével!
- Arra is figyelmeztessünk, hogy bár kegyelemből üdvözülünk, a Jézusba vetett hitünk által, mégis Isten annak alapján fog megítélni, ahogyan a hitünk megnyilvánul a „legkisebb atyánkfiaiért” végzett szolgálatban.
- Hogyan készít fel bennünket és a közösségünket Jézus második eljövételére, ha az Ő tanításait és szolgálatát követjük?

Kommentár

Igehely: A Hegyi Beszédben Krisztus lefektette a mennyek országának irányelveit, amelyek szerint éljen a népe a földön. Így imádkozott, szintén a Hegyi Beszédben: „*Jöjjön el a te országod; legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is*” (Mt 6:10). Szokták mondani, hogy a boldogmondások tulajdonképpen tekinthetők Krisztus országának kiáltványaként. Ezeknek az elveknek kell megnyilvánulniuk a cselekedeteinkben.

A boldogmondások valószínűleg az igazságra utalnak. Például Mt 5:6 versének jól ismert boldogmondásában az „igazságnak” fordított görög szót néha „igazságosságnak”, „méltányosságnak” fordítják. Amint egy korábbi tanulmányban is megjegyeztük, az igazságosság és igazság szavak időnként egymás szinonimáiként fordulnak elő úgy az Ó-, mint az Újszövetségben. Általában ugyanazt a héber (*tsedeq*) és görög (*dikaiousune*) szót használja a Szentírás mindkét kifejezésre. Az „igazság” és „igazságosság” felcserélhetőségére példa Mt 5:6 egyszerű fordítása: „*Milyen boldogok és áldottak, akik éheznek és szomjaznak az igazságosságra, mert Isten megadja nekik, amire vágnak*” (Mt 5:6, ERV-HU).

Mt 5:6 verse az erkölcsi tartás, nemesség képét tükrözi. Utalás lehet Zsolt 37:12-17 szakaszára, ami arról az időről szól, amikor az elnyomók ereje majd megtörik (Zsolt 37:17). Beszéljük meg ezt a szakaszt, amely a személyes igazságosság vágyát is kifejezi, ugyanakkor azt is, hogy bár csak az egész világban megnyilvánulna Isten igazságossága (vagy igazsága). A boldogmondások közül melyek kapcsolódnak valamiképpen az igazságosság és a kegyelem témaköréhez?

Közvetlenül a boldogmondások után Jézus meghatározta a keresztyének identitását: „*Ti vagytok a föld sója... Ti vagytok a világ világossága*” (Mt 5:13-14). Amennyiben a boldogmondások elvei alapján élünk, valóban só és világosság vagyunk. Valaki egyszer azt mondta: nehezebb sónak lenni, mint világosságnak. Beszéljünk erről az osztályban azzal kapcsolatban, hogy mit jelent bekapcsolódnunk és az emberek között mozogni a környezetünkben! Milyen fontos szerepe van a sónak és a világosságnak a szociális munkában/szolgálatban? (Gondolatébresztő: a világosság általában messziről sugárzik a „terepre”, eloszlatja a sötétsé-

get és a segítségével könnyebb megtalálni azt, ami elveszett. Sónak lenni azonban plusz elkötelezettséget jelent, ugyanis a sónak el kell keverednie a többi elemmel, hogy gyógyító összetevői kifejthessék hatásukat.)

Illusztráció: Évekkel ezelőtt pszichológusok egy kísérletet folytattak, amit az irgalmas samaritánus története köré építettek. Teológushallgatók egy csoportját megkérték, hogy készítsenek egy rövid előadást az irgalmas samaritánus témájáról. Aztán át kellett tétálniuk egy szűk utcán egy közeli épülethez, hogy ott megtartsák a beszédüket. Az odafelé vezető úton mindegyik diák belebotlott egy színészbe, aki elterülve feküdt a járdán és nyöszörgött vagy erősen köhögött.

Csak néhány diák állt meg, hogy segítsen valahogy a fekvő embernek vagy megkérdezze tőle, mit tehet érte. Egyesek még át is léptek rajta, hogy időben átérjenek a közeli épületbe. A pszichológusok arra a következtetésre jutottak, hogy az emberek iránti együttérzés és szeretet túl gyakran elméleti síkon marad, nem megy át a gyakorlatba.³² C. S. Lewisnak tulajdonítják ezt a mondást: „Könnyebb nemes érzéseket hangoztatni általában az emberiséggel kapcsolatban, mint szeretni az egyes embereket, főképpen azokat, akik nem különösebben érdekeseek, talán idegesítőek, lezülöttek vagy taszítanak. Ha valaki azt mondja, hogy mindenkit szeret, talán ezt használja mentségül arra, hogy konkrétan senkit nem szeret.”

Beszéljük meg az alábbi témákat!

1. Említsünk meg egy alkalmat, amikor valaki belépett az életedbe és segített rajtad!
2. Említs egy olyan helyzetet, amikor találkoztál valakivel, akinek segítségre volt szüksége, és te megtetted!
3. Előfordult-e, hogy én magam vagy a gyülekezet átnézett valakin, aki szenvedett vagy szükségben volt?
4. Mi történik velünk, illetve másokkal, amikor inkább elfordítjuk a fejünket tőlük?

Összegezzük az irgalmas samaritánus példázatát úgy, hogy összehasonlítjuk a főszereplők viselkedését! Majd válaszoljunk az alábbi kérdésekre

32 Bryan Patterson: „Being a Good Samaritanian is More Than Just Showing Compassion”. *Herald Sun*, 2012. augusztus 25.

annak alapján, ami a történet különböző gondolkodású szereplőinek viselkedéséből leszűrhető!

A pap és a lévita gondolkozása: *Ha megállok segíteni ennek az embernek, mi történhet velem?*

Az irgalmas samaritánus gondolkozása: *Ha nem állok meg segíteni ennek az embernek, mi történhet velem?*

Igehely: Olvassuk el Mk 14:7 versét! Egyesek kifogásként használják ezt az igét arra, hogy figyelmen kívül hagyják „legkisebb atyánkfiait”, a szegényeket. Így érvelnek: „Mivel szegények mindig lesznek, a probléma nem fog megszűnni. Jézus maga is mondta: 'A szegények mindig veletek lesznek...' (Mk 14:7). Csepp az óceánban, amit tehetek, miért éppen én próbáljam megoldani a gondot?”

Mózes ötödik könyve 15. fejezetéből idézett Jézus Mk 14:7-ben. Ha a fejezetet elolvassuk, jobban megérthetjük a megjegyzésének összefüggéseit. A szegényekre kétszer utal 5Mózes 15. Az egyik a 11. vers: „Mivel a szegény nem fogy ki a földről, azért azt parancsolom neked: örömet nyisd meg kezedet szűkölködő és szegény testvérednek a te földeden” (ÚRK). A 4. versben azonban ez áll: „De nem is lesz közötted szegény” (ÚRK). Hogyan egyeztethetjük össze e két kijelentést: „Nem lesz közötted szegény” és „A szegény nem fogy ki a földről”?

Az igazságtalan bánásmód miatt mindig számolhatunk arra, hogy lesznek szegények. Isten akarata viszont az, hogy köztünk ne legyenek szegények (5Móz 15:4), mert Ő biztosította számunkra a forrásokat, amelyekből gondoskodni tudunk az éhezőkről és a szegényekről. Sajnos az emberek igazságtalansága fenntartja a szegénységet (5Móz 15:11), ez azonban nem lehet kifogás a tétlenségre, inkább felhívás a jótékonyásra.

Beszéljük meg a következő idézetet! „Krisztus mondta, hogy szegények mindig lesznek közöttünk, és sorsát szenvedő népével azonosította. Megváltónk szíve együtt érez földi gyermekeinek legszegényebbjeivel és legnyomorultabbjaival is. Nekünk mondja: azok Őt képviselik a földön.

Közénk helyezte őket, hogy szívünkben feltámassza azt a szeretetet, amit Ő érez a szenvedő és elnyomott iránt” (Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1993, Advent Kiadó, 499. o.).

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Beszéljük meg az osztályban a következőt: elemezzük gyülekezetünket és önmagunkat abból a szempontból, hogy mennyire alkalmazzuk hatékonyan Krisztus szolgálati módszereit és tanításait, miközben várjuk a második adventet! Például:

- 1) Osztályozzuk le magunkat mindegyik boldogmondás szempontjából 1-től 5-ig tartó skálán! 1 - ebben rossz vagyok, 5 - ebben úgy érzem, jó vagyok
- 2) Mt 5:14 alapján személyes életem és gyülekezeti életem úgy világít, mint egy 20-as izzó vagy inkább úgy, mint egy reflektor? Miért?
- 3) Olvassuk el a következő idézetet a gazdag ember és Lázár példázatáról! „A gazdag nem a hamis bíróval ábrázolt osztályba tartozott, aki nyíltan megmondta, hogy nem törődik sem Istennel, sem emberrel. A gazdag Ábrahám fiának tartotta magát. Nem bántotta a koldust és nem űzte el, mint akit látni sem kíván. Ha a szegények e visszataszító képviselőjének enyhíti fájdalmát a palotája kapuján belépő gazdag látványa, ám maradjon ott. Azt azonban önző közönnyel túrta, hogy testvére szükségét szenvedjen” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 174. o.). Ez az állítás sok olyan gyülekezeti tagra is vonatkozik, aki egyébként „jó hívő” hírében áll. Itt az a lényeg, amit *nem tett meg* a gazdag ember. A gyülekezetünk mit tehet a környezetünkben élő „Lázárokért”? Hogyan győzhetjük le a közönyösséget?
- 4) Ha rendelkezésre áll egy tábla, írjuk fel a „legkisebb atyánkfiaiért” végzendő szolgálatok legégetőbb területeit! Erős példák, de sajnos életszerűek: mit tehetünk a fogyasztékkal élőkért vagy az emberkereskedelem ellen? Nem vállalhatunk részt minden szolgálati ágban, ezért válasszunk ki egy területet és tervezzük meg az első lépést!³³

33 További ötletek itt: *Adventist Review*, 2016 augusztus - ez az egész szám a „legkisebb atyánkfiaiért” szől

ANGYALOK A VIHARBAN

Annie Paama (48) - Új-Kaledónia

Annie Paama hetednapi adventista családban nőtt fel Új-Kaledóniában, a Csendes-óceán déli részén. 16 évesen azonban elhagyta a gyülekezetet, összeköltözött a barátjával. Két gyermekük született. A férje, Leonce azonban ivott, részegen néha még a gyerekeket is megütötte. Egyik este Annie hazafelé tartva megint úgy hallotta, hogy a férfi ordítózik. Az elő-rejlesztés szerint közeledett az Erika nevű ciklon, és az embereket felszólították, hogy maradjanak biztonságos helyen.

Annie fogta 3 éves kislányát és 8 hónapos kislányát, betette őket az autóba, majd elhajtott. Addig ment, amíg csaknem teljesen ki nem fogyott a benzin. Leparkolt egy nagy fa alá. A szél lecsapott, nagyon hideg lett. A gyerekeknek elfelejtett meleg takarót vinni. Évek óta ekkor jutott eszébe először, hogy imádkoznia kellene Istenhez. „Istenem, ha létezel, kérlek, valahogy vigyázz ránk ma éjjel!” - könyörgött. A gyerekek elaludtak. Felnézett az égre, mintha megnyílt volna az ég. Aztán létrát látott leereszkedni, amelyen angyalok jártak. Három angyal ereszkedett a kocsni mellé. Az egyikük hátul állt meg, a másik kettő oldalt. Teljesen betakarták szárnyukkal az autót. Aztán azt érezte, hogy az autó ringani kezd, akár egy bölcső. Az utasteret kellemes meleg töltötte be. Így telt el az éjszaka. Annie madárcsicsergésre ébredt. Az angyalok eltűntek, lassan kihűlt az autó. Miután elmúlt a félelme és az izgalma, Annie összegezte magában, hogy imája különleges meghallgatásra talált Istennél. Ott rögtön átadta szívét Jézusnak. Valahogy hazavezetett a szülei házához, ahol a távozása óta most először fogadták kitért karokkal. Adtak neki pénzt a tankolásra, így haza tudott menni. Az otthonát érintetlenül találta, a vihar nem okozott benne kárt. Később kidobált és elégetett mindent, ami a világi életére emlékeztette. A férje figyelmesen végighallgatta az éjszaka történetét, de csendben megjegyezte, hogy nem ő ordítózott előző este, egyáltalán nem is ivott. Az események hatására azonban ő is változtatott az életén, és most boldog családként élnek együtt. Gyermekük ma már kamaszok, és nem igazán tudják elhinni, hogy milyen természetfeletti tapasztalat részesei voltak. Édesanyjuk mindig elmondja nekik, hogy lehetnek még hasonló élményeik, ha kapcsolatban maradnak Istennel és mindig beszélgetnek vele.

Szolgalat az újszövetségi egyházban

A tanulmány rövid áttekintése

Jézus a nagy misszióparancsot (Mt 28:19-20) azzal kezdi, hogy „Menjete el azért...” (ÚRK). Itt hangsúlyos az „azért” szó. Meg kell azonban nézni, mi van előtte, hogy megértsük a folytatást. A nagy misszióparancs alapja Jézus kijelentése: „Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön” (18. v., ÚRK).

A saját tekintélye képezi az alapját Jézus parancsának, hogy tegyük tanítványokká az embereket, kereszteljük meg, tanítsuk őket és maradjunk Őbenne. Túl gyakran értelmezzük csupán „menetparancsként” ezt a megbízást, ami azonban sokkal inkább arra készítet, hogy az Ő erejére és tekintélyére támaszkodjunk, miközben jellemét és tanításait képviseljük. A szolgálatra való felhívás magába foglalja az együttérzést a szegények és a gyámoltalanok iránt, amint azt az evangéliumokban látjuk.

A héten azt nézzük meg, hogyan tette magáévá az újszövetségi egyház a krisztusi könyörületet a szegények iránt. Látjuk majd, hogy pünkösd után miként szervezték meg a jótékony szolgálatot, ill. ez hogyan vált a növekvő keresztény közösség küldetésének központi elemévé.

A TANÍTÓ CÉLJA

- Vizsgáljuk meg a kiegyensúlyozott, teljes körű szolgálat modelljét, amint azt ApCsel 2:41-47 szakasza bemutatja!
- Figyeljük meg a gyülekezeti szolgálat végzéséhez kapott lelki ajándékok szerepét és azt, hogy az Úr minden tagot mások szolgálatára hívott el!
- Értékeljük gyülekezetünk eredményességét, amint a Szentlélek segítségével igyekszünk folytatni az újszövetségi egyház átfogó szolgálatát!

Kommentár

Igehely: Olvassuk fel ApCsel 2:41-47 szakaszát! Tekintsük át azt az 5 elemet ebben a fejezetben, ami a korai egyház életében megtalálható volt! Ezek közül melyik az, amit tudatosan beépítettünk a gyülekezetünk szolgálatába?

- Imádat (ApCsel 2:42, 46-47)
- Közösség (ApCsel 2:42)
- Szolgáló élet (ApCsel 2:45)
- Aratás (ApCsel 2:41, 47)
- Tanítványság (ApCsel 2:42)

Igehely: Olvassuk el ApCsel 9:36-42 szakaszát! Dorkász, más néven Tábita keresztény tanítvány volt, aki a Földközi-tenger partján, Joppé városában élt. A görög Dorkász név, gazellát jelent, a Tábita pedig ennek az arám fordítása. Ő kimondottan adakozó lelkületű asszony volt, ruhákat varrt Joppé szegényeinek. Nagyon szerették az egész városban. Amikor beteg lett és meghalt, a hívők, akik ismerték őt, azonnal Péterért küldtek.

Péter megérkezett a házhoz, ahol Dorkász testét felravatalozták. Az özvegyasszonyok keservesen sírtak. Megmutatták Péternek a ruhákat, amiket Dorkász varrt. Az apostol kiküldött mindenkit a szobából, majd imádkozott és szólította a halott asszonyt. „*Tábita, kelj fel!*” (ApCsel 9:40, ÚRK)! Ő pedig feltámadt. Ezért Joppében sokan hitre jutottak az Úrban.

Dorkász feltámasztása nem csupán az ő érdekében történt. Nyilván az motiválta Pétert, hogy az özvegyek és Joppé többi lakosának a javát szolgálja, mindazokét, akiknek szükségük volt Dorkászra. Az asszony követendő példa arra, hogyan szolgálhatunk a körülöttünk élőknek. Vajon megvan ez a lelkület a gyülekezetünk tagjaiban? Milyen szolgálatot végzünk, aminek a hiányát égetően érezné a közösség, ha hirtelen eltűnne?

Illusztráció: A korai egyház jellemzői, amelyeket ApCsel 2:41-46 szakaszában és Dorkász életében láttunk, ma is tovább élnek. Íme egy példa: segítőkész emberek egy csoportja a Maryland állambeli Spencerville

adventista gyülekezetéből már csaknem 20 éve végzik az „Öltögessünk együtt” szolgálatot. Minden héten összejönnek egy reggel, olvassák a Bibliát, imádkoznak és együtt dolgoznak, hogy megadják, amire a környezetükben szükség van. Délben „megtörik a kenyeret”, vagyis együtt ebédelnek. Felkeresték a lakóközösségek vezetőit és a házmestereket, felmérték, hogy mi mindenre van szüksége az embereknek. Az egyik kérés az volt, hogy babatakarókat varrjanak hajléktalan édesanyák gyermekeinek, akik a menedékszállókban húzzák meg magukat, de varrtak párnahuzatokat is és segélycsomagokat állítottak össze hajléktalan férfiaknak, távoli missziók felhívásaira válaszolva takarókat, paplanokat, sapkákat, egyéb ruhaneműt varrtak. A mi gyülekezetünk mit tett azért, hogy felmérje a lakóközösség igényeit? Mit tehetünk azért, hogy valós segítséget nyújthassunk a szükségletek felmérése után?

Igehely: Olvassuk el a következő három bibliai szakaszt az ősegyházban megnyilvánuló lelki ajándékokról: Róm 12:4-6; 1Kor 12:4-5; 1Pt 4:10!

Figyeljük meg, hogy a lelki ajándékok nem csak egyszerű képességek, amelyeket úgy használ az ember, ahogy neki tetszik. Ezeket azért adja Isten az egyháznak, hogy meglegyen minden a szolgálathoz. Pál apostol komoly listát írt a lelki ajándékokról, amelyeket Isten biztosít egyháznak a tagjai által. Nézzük át ezeket a felsorolásokat Róm 12:6-8, 1Kor 12:7-11, 27-31 és Ef 4:11-13 verseiben! Mondjuk el, ki hogyan használja lelki ajándékait a gyülekezetben belüli, ill. kívüli szolgálatban!

Gondoljuk át, beszéljük meg! „Az újtestamentumi gyülekezetek szolgáló közösségek voltak, és a lakóközösségek szociális segítő hálózatát alkották. Isten népét nem osztották meg rang vagy státusz szerinti megkülönböztetések. A gyülekezet vezetői elsősorban azért voltak felelősek, hogy felkészítsék a közösséget az eredményes szolgálatra és a környezetükben való bizonyágtevésre. A gyülekezetet nem tekintették pl. egy zenei társasághoz hasonlóknak, amely fizeti a művészeket, miközben a tagok kényelmesen hátradólva élvezik az előadást. A gyülekezet olyan, mint egy zenekar, minden tagnak kijelölt szólama van, amit el kell játszania.”³⁴

34 Rex Edwards: *A New Frontier: Every Believer a Minister*. Mountain View, CA., 1979, Pacific Press Association, 6-7. o.

Illusztráció: Az újszövetségi egyházban – és a mai egyházban is – a dinamikus keresztény közösségeket az jellemzi, hogy csupa olyan hívőből állnak, akik segítenek az embereknek és részt vesznek a holisztikus szolgálatban. Az ilyen közösségek sokféle formában létezhetnek, de vannak hasonló jellemzőik: 1) átfogóan értelmezik az egyház küldetését, 2) Krisztus-központú a lelkeségük és 3) sokféle területre kiterjed a szolgálatuk.

Miközben tagjai igyekeznek teljes képet látni a gyülekezet missziójáról, a holisztikus szemléletű gyülekezet végezheti az alábbi, következetesen megtervezett tevékenységeket:

- Törekszik a kiegyensúlyozott szolgálatra, ami felöleli a tanítványságot, az evangelizálást és a szociális munkát.
- Támogatja a jótékonyt, az együttérzést, a közösség megteremtésének fejlődését, valamint a jogvédelmet. Ahol csak emberek szenvednek, Krisztus testeként az egyház/gyülekezet világhosszú út járhat.
- A szolgálatot alapvetően kapcsolati kérdésnek tekinti, törekszik rá, hogy tartós kapcsolatokat építsen az emberekkel és szívesen fogadja őket a gyülekezetben.
- Tisztában van a misszió helyi és globális jellegével, ill. méreteivel.

A megszentelődésre és a Krisztus-központú istentiszteletre törekedve a holisztikus szemléletű gyülekezet:

- Az értelmes istentisztelet köré szervezi a közösségi életét, a hangsúlyt mindenkor a Krisztusba vetett hit által nyerhető üdvösség tisztelőre és elfogadására teszi.
- A Szentlélek hatalmára és erejére hagyatkozik, hogy szolgálata gyümölcsöző legyen.
- Isten ihletett Igéje vezeti, tanításai szilárdan állnak a Sola Scriptura – a Biblia és csakis a Biblia – elvén, ami a jó és a rossz egyedüli igaz mérceje.
- Bátorítja tagjait a hitéletre: Isten imádatára, az imára és a bibliatanulmányozásra, hogy növekedhessenek és erősödhessenek tanítványságukban.
- Istentől jövő, önfeláldozó szeretettel fordulnak az elveszettek, a magányosok és a megtörték felé, elkötelezettek a misszió iránt, ami istentiszteletük természetes gyümölcse.

Az egészséges közösségi dinamikára törekvő, holisztikus szemléletű gyülekezet tagjai:

- Tudják, hogy a gyülekezeti kapcsolatoknak szeretetteljesnek és egészségesnek kell lenniük. Senki nem akar olyan gyülekezetbe járni, ahol érezhető a feszültség, mert a családok nem jönnek ki egymással.
- Imádkoznak a lelkészekért és a vezetőkért, mert átérzik, milyen terhet helyezett az Úr a vállukra. Türelmesek és megbocsátóak akarnak lenni.

Annak érdekében, hogy szolgálata minden területre kiterjedő legyen, a holisztikus szemléletű gyülekezet:

- Elhívja, képezi, felszereli és munkába állítja tagjait, a lelki ajándékok széles skálája alapján.
- Fenntartja a szolgálatot azáltal, hogy szervezett módon együtt dolgozik másokkal. Nem tekinti magát szabadúszónak, mindentudónak sem mártírnak, aki nem elszámoltatható és nem függ a hittestvéreitől.
- Szem előtt tartja a szolgálat kettős célját: munkálkodnak azokért, akik a gyülekezetben vannak, ugyanakkor a kívülállókért is. Ha a hangsúly csak az egyik oldalra helyeződik, az a másik elhanyagolásához vezet.

Elemezzük, hogyan osztályozza gyülekezetünk a fenti kategóriákat! Imádkozzunk együtt, hogy az újszövetségi egyház holisztikus szolgálati megközelítése a gyülekezetünkben is érezhető legyen!

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Az Újszövetségben a szolgálat Istenért és a környezetünkben élőkért, az Ő nevében, szeretetből végzett munkát jelenti. Jézus bemutatta a keresztény szolgálat mintáját. Nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem, hogy Ő szolgáljon (lásd Mt 20:28; Jn 13:1-17).

- Kérdezzük meg az osztály tagjait, hogy mit várnak a gyülekezettől!
- Próbálják megérteni: a gyülekezet szolgálatának sikere inkább attól függ, amivel a tagok egyénenként hozzájárulnak, mint attól, amit ők szeretnének kapni.
- Soroljuk fel, milyen szolgálatokat végez a gyülekezet a tagok között, ill. a környezetben élőkért!

- Nevezzük meg, ki milyen szolgálatokban vesz részt, és írjunk neveket az aktívan támogatott szolgálatok mellé!
- Fejezzük ki köszönetünket azoknak, akik tevékenyen részt vesznek a szolgálatokban, és kérjük a többieket, hogy ők is kapcsolódjanak be!

A szolgálat hangsúlya azon legyen, hogy Jézus Krisztus evangéliumát mutassuk be, így az emberek megismerhessék Őt és elfogadhassák személyes Megváltójuknak, életük Urának. Mindennek inspirálnia kell őket arra, hogy továbblépjenek és jobban vágyjanak megismerni Krisztust. A keresztényeket arra hívja Isten, hogy szeretettel és alázattal szolgálják az embereket Jézusért. Felváltva olvassuk el a következők igeverseket: Mt 20:26; Jn 2:5, 9; ApCsel 6:1-3; Róm 1:1; Gal 1:10; Kol 4:12! Ha meg kellene vizsgálni a bizottsági üléseket, vajon a döntések hány százalékát tennék ki azok, amelyek a gyülekezet környezetében élőkért végzett szolgálattal kapcsolatosak? Hogyan lehetnek egyre inkább missziós központúak a bizottsági ülések?

„ÜDV, HOPE CHANNEL!”

William Arama (49), Új-Zéland

William Arama, az új-zélandi Kerikeri városának lelkésze érdeklődve olvasta az alábbi e-mail üzenetet: „Üdv, Hope Channel! A feleségemmel nem-sokára Kerikeribe költözünk. Nemrég láttunk egy műsort a tévében, amit Kerikeriből közvetítettek. Szeretném felvenni a kapcsolatot az előadóval, amint odaérünk. Nagyon tetszett a program! Jézus áldásával, Colin Horsfall.”

William számára nagy öröm, hogy valaki nézi a programját, és Isten üzenete megérinti az emberek szívét. Írt egy válaszelelet Colinnak, amiben minden lényeges információt közölt a városról és a gyülekezetéről.

William néhány évvel korábban érkezett a városba, hogy megalapítsa az első hetednapos adventista gyülekezetet. Akkoriban csak egyetlen adventista család lakott ott, és William nem ismerte a város lakóit. Hosszas töprengés után úgy döntött, hogy tornatermet nyit. Özönlöttek a programjaikra az emberek, és így nagyon sok kapcsolatot tudott kialakítani. Onnan kezdték közvetíteni a Hope Channel számára is az előadásokat. Az egyik programban William feltette a kérdést: „Önök törődnek-e a lelki egészségükkel annyira, mint a fizikai egészségükkel?” Ez volt az az adás, amit Colin felesége, Robyn látott.

Colin és a felesége, Robyn tényleg felkeresték a gyülekezetet, amikor a városba költöztek. Mind a 12 tag örömmel fogadta őket, nagyon jól érezték magukat. Rendszeresen eljárnak a közösségbe. Robyn mutatta meg a férjének a Kerikeriből közvetített műsort. „Megtaláltam a kedvenc előadómat” - mondta. Colin és Robyn már a keresztségre készülnek. William hiszi, hogy a Hope Channel adásai sok ember szívéhez utat találnak Új-Zélandon.

Az evangélium szerinti élet

A tanulmány rövid áttekintése

Isten vágyik arra, hogy magához vonja gyermekeit, ezért kezdeményez. Tanítvánnyá akarja tenni embereket, hogy aztán a szolgálatukkal bemutassák a világnak a kegyelmét. Ez a szándék kitűnik Tit 2:11-14 verseiből: „Mert Isten üdvözítő kegyelme megjelent minden embernek, s ez arra tanít minket, hogy megtagadva az istentelenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazságosan és istenfélően éljünk a jelenvaló világon, várva áldott reménységünket és a mi nagy Istenünk és üdvözítő Jézus Krisztusunk dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszságtól, és hogy önmaga számára megtisztítsa saját népét, hogy jó cselekedetekre igyekezzen” (ÚRK).

Ebben a tanulmányban rácsodálkozunk Isten csodálatos szeretetére, amelyen az egész megváltási terv nyugszik. Láthatjuk Jézusnak a bűnös emberiség iránti szeretetét. Mindnyájan bűnösök vagyunk, de ha megvalljuk összetörtségünket és bűnbánatot tartunk, akkor tapasztaljuk Isten kegyelmét és megváltozik az életünk. Isten kegyelme által motivációt, erőt nyerünk, valamint képességet arra, hogy ne kárhoztassunk másokat, hanem inkább bemutassuk Jézus önfeláldozó szeretetét és kegyelmét a többi megtört embernek. Ez a szeretet nyilvánvalóvá válik, ha az örökkévaló evangélium lelkületével viszonyulunk mindenkihez, nemzetiségre, származásra való tekintet nélkül.

A TANÍTÓ CÉLJA

Vegyük fontolóra az osztály tagjaival ezeknek az ismert, az életet megváltoztató, hatalmas igazságoknak a mélyebb értelmét!

Kommentár

Igehely: Vigyünk az osztályba egy ábrát az emberi testről! Tegyük fel a kérdést: mit jelent embernek lenni? Olvassuk el 1Móz 1:26 versét! Tekintsük át, mit jelent az, hogy Isten a saját képmására teremtett minket (lásd 1. tanulmány)!

„Amikor Ádám kikerült Alkotója kezéből, fizikai, értelmi, lelki valójában egyaránt Teremtője képmását viselte” (Ellen G. White: *Nevelés*. Budapest, 2015, Advent Kiadó, 13. o.). Isten képmását megrontotta bennünk a bűn. A megváltási terv célja tehát Isten képmásának helyreállítása.

Amióta csak a bűn behatolt a földi életbe, Isten arra hívja népét, hogy alázattal mutassuk be Krisztust és evangéliumát, munkatársként szegődjünk mellé, hogy az embereknek helyreálljon a fizikai, mentális és lelki egészsége. Hogyan látható ez az isteni-emberi együttműködés a Hetednapos Adventista Egyházban? Például az egyház mintegy 500 kórházat, szanatóriumot, klinikát és beteggondozó intézetet működtet szerte a világon, ezen kívül vannak még idősothonok, árvaházak stb. Az általános iskolától kezdve az egyetemi szintig 8 539 iskolánk van, amelyek világszerte hatnak az emberekre.³⁵

A gyülekezeteknek elől kell járniuk a jóléti szolgálatban is. Azonban „túl sokszor előfordult, hogy az egyház egyáltalán nem biblikus módon, egészségügyi szakemberek bevonásával törekedett az emberek fizikai egészségének a helyreállítására vagy nevelőkre, pedagógusokra bízta a szellemi részt, a lelkészekre és evangélikusokra pedig a lelki területet. Ez nagyon kényelmes szervezés, viszont nem biblikus, mert az embert nem lehet három részre osztani. Az ember ezek egésze.”³⁶

Ha a gyülekezeteink nem holisztikus módon hirdetik „Krisztus evangéliumát” (Róm 15:19), nem tartva egyaránt szem előtt a fizikai, mentális

35 A statisztikai adatok a Generál Konferencia Nevelési Osztályának világstatisztikájából származnak, 2017 decemberéből.

36 Rudi Maier: *Working With the Poor: Selected Passages from Ellen G. White on Social Responsibility*. Berrien Springs, Michigan, 2007, Világmisszió Osztálya, Andrews Egyetem, 2. o.

és lelki jólétet, akkor hiányos az evangéliumhirdetésünk. Missziónk az evangélium hirdetésével nem csupán az emberek lelkét kívánja megmenteni, hanem az egész ember megmentése és szolgálata a cél.

Rajzoljunk három oszlopot egy táblára, ha lehetséges! Az oszlopok tetejére írjuk fel: fizikai, mentális, lelki. Kérjük meg az osztály tagjait, hogy gondolják át, hogyan szolgálja e három területen a gyülekezetünk a környéken élőket! Írjuk be a válaszokat a megfelelő oszlopba! Beszéljünk arról, hol tudna még fejlődni a gyülekezetünk!

Illusztráció: New Yorkban egy metró aluljárójában volt ez a felirat: „Isten él, csak épp nem akar belekeveredni az ügyeinkbe.”³⁷

Szomorú tapasztalataink közben talán azon tűnődünk, hogy törődik-e Isten a kétségbeesésünkkel és a fájdalmunkkal. Beszéljük meg: Isten mindnyájunkat egyénileg be akar vonni a szolgálatba és mindenkit egyformán szeret (Jn 3:16). Miben látjuk a szeretetét és a törődését? Hogyan használ bennünket csatornaként, hogy bemutassa a többi embernek is a szeretetét és a gondoskodását?

Gondolkodjunk az Isten gyermekeinek szóló felhíváson, hogy vegyünk részt a szolgálatban! „Ha nem gyakoroljuk az önfeláldozást mások javára családi körben, a szomszédok közt, a gyülekezetben és ahol csak megfordulunk, akkor bármit vallunk is, nem vagyunk keresztények” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 425. o.).

Igehely: Jézus tanítványai hitték, hogy mint Messiás meg fogja szabadítani Izraelt a római elnyomás alól, ellenségeikre ítéletet, kárhoztatást hoz.

Jn 3:16-ban azonban Jézus visszájára fordítja ezt a téves gondolatot. Világossá teszi, hogy Isten szereti a bűnös világot. Az Atya azért adta egyszülött Fiát, hogy aki hisz benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. A 17. versben kifejti, hogy *első adventjének* célja nem a kárhoztatás és az ítélet volt, hanem az üdvözítés. Jézusnak először Megváltóként kellett eljönnie ahhoz, hogy Bíróként is jöhessen.

37 <https://soundfaith.com/sermons/113763-john-2019-31-scars-that-heal-jubilee>

Élete, halála és feltámadása által Jézus lefizette a büntetést bűneinkért, hogy *minden* embernek legyen választási lehetősége a kárhozat és az örök élet között. Ennek alapján az egész emberiség megláthatja Jézust *második eljövetelekor*. Olvassuk el 2Thessz 1:6-8 verseit! Ha Jézus misszióját végezzük, amit Ő maga is végzett a földön, hogyan segítünk a világnak felkészülni *a második adventre*? Szavainkkal és tetteinkkel hogyan hirdethetjük kiegyensúlyozott módon az igazságokat, amelyek Krisztus első és második eljövetelel kapcsolatosak?

Igehely: Ef 2:1-11 szakaszában Isten arra emlékezteti népét, hogy holtak a törvényszegésben és bűneikben, de nagy szeretete és kegyelme által Krisztus újjáteremti és megbékélteti őket önmagával (2Kor 5:17-18).

Figyeljük meg ugyanezt az üzenetet Ez 37:1-10 szakaszában! Isten szól a száraz csontokhoz, hogy életre fogja kelteni őket. A 6. versben inakat, húst, bőrt illeszt a csontokra és rájuk lehelve életre kelti őket. Mi a lelki tanulsága a felélesztés folyamatának?

Isten kétféle céllal adja kegyelmét, ami új életet hoz megtört népének, ahogy azt Ef 2:7, 10 leírja.

Nem elég, ha csak a saját ébredésünkre és üdvösségünkre figyelünk. Az Úr jó cselekedetekre ment meg. Nem a jó cselekedetek *által* ment meg (Ef 2:9), hanem jó cselekedetekre ment meg (Ef 2:10). Ezt nem szabad elhanyagolni azzal a jelszóval, hogy kerülni akarjuk a legalizmust. A kegyelem mélyebb megértése jó cselekedetekre készít bennünket, hiszen így válaszolunk Isten irgalmára és partnerséget vállalunk vele. Minden tettünkre Krisztus keresztye által nézzünk! Nem a megváltásunkért fáradozunk, hanem azért, mert megváltást nyertünk.

Beszéljük meg: Mit változtat az üdvösségünk a környezetünkön?

Illusztráció: Az evangélium nemcsak „örökkévaló” (Jel 14:6), amely minden időre szól, hanem „mindenkit magába foglaló” evangélium is (Jn 3:16). *Mindazok*, akik elfogadják Jézust, megváltást nyernek (lásd még Jn 1:12), de Isten azokat is szereti, akik nem fogadják el Őt. Még milyen igeversek jutnak eszünkbe, amelyekben szerepel a „mindenki” szó?

Idézzünk fel egy gyermekdalt! „Engem szeret Jézusom, Bibliámból jól tudom.” Az evangéliumból tanultak fényében még egy sort hozzátehetnénk: „Jézus mindenkit szeret, Bibliámból jól tudom.” Amikor megértjük, hogy Isten szeretete másokat is átölel, még azokat is, akiket mi nehezen tudunk elfogadni és szeretni, kicsit jobban bepillanthatunk szeretetének mélységeibe. Jézus szeretete az egész emberiségre kiterjed, és ez tovább írja a dalszöveget: „Jézus szeret bennünket, Bibliámból jól tudom!”

Kérjük meg az osztály tagjait, hogy keressenek még olyan énekeket, amelyekhez szintén hozzá lehetne toldani pár versszakot, másokat is megemlítve, nem csak önző módon magunkra gondolva! Ha sikerül megfogalmazni egyet, zárjuk az alkalmat az új versszak éneklésével!

Igehely: Olvassuk el Pál szavait a megbékélésről 2Kor 5:14-21 szakaszában! „A Krisztus szeretete szorongat minket, mert úgy gondoljuk, hogy ha egy meghalt mindenkiért, akkor mindazok meghaltak, és azért halt meg mindenkiért, hogy akik élnek, ezután ne maguknak éljenek, hanem annak, aki értük meghalt és feltámadt. Úgyhogy mi ezentúl senkit sem ismerünk test szerint, sőt ha ismertük is Krisztust test szerint, többé már nem ismerjük. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiék elmúltak, íme, újjá lett minden. Mindez pedig Istentől van, aki megbékéltetett minket magával Jézus Krisztus által, és nekünk adta a békéltetés szolgálatát. Mivel Isten az, aki Krisztusban megbékéltette magával a világot, nem tulajdonítva nekik bűneiket, és ránk bízta a békéltetés ígését. Krisztusért járva tehát követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg Istennel. Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne” (ÚRK).

Az evangélium lerombolja a társadalmi megkülönböztetés által emelt falakat. Megbékélést hoz, nemcsak Isten és ember között, hanem az emberi kapcsolatokban is. Hogyan alkalmazható a mi életünkben ez a tanítás? Mire gondolt Pál ezzel: „*akik élnek, ezután ne maguknak éljenek*”? Mit jelent Krisztusért járni „*követségben*”? Miért kell először új teremtéssé lennünk?

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

A mindenre kiterjedő bibliai igazság központi jelentőségű az evangélium és annak hirdetése szempontjából. Az evangélium hirdetését úgy valósíthatjuk meg, hogy elfogadjuk és megéljük azt mindennapjaink-

ban, minden következményével együtt, a maga valójában mutatjuk be azt. Ez leghatékonyabban Krisztus holisztikus szolgálati módszerének teljes alkalmazásával valósítható meg. „Csak Krisztus szolgálati módszerével lehet igazán közel kerülni az emberekhez.”³⁸

Bármelyik lépést tesszük is meg éppen Krisztus módszerét követve, az mindenképpen eredményes lesz. Minden láncszem éppen olyan fontos, mint az utolsó láncszem.

Beszéljük meg! Miért kell lehetőséget adni az embereknek Jézus követésére, miközben igyekszünk segíteni nekik? Vagy elegendő volna csupán a szociális szolgálat? Ha igen, miért, ha nem, miért nem? A válaszon gondolkodva fontoljuk meg a következőket is! Amikor az ember befogadja Jézust az életébe, Ő erőt ad ahhoz, hogy meg tudjuk valósítani és tartani a pozitív életmódbeli változtatásokat. Az evangélium hatására a megtért ember szíve számára természetes lesz a szociális reform. Ennek a készítésnek azonban a Krisztus Jézussal való hiteles, őszinte kapcsolatból kell származnia, ha az Ő szeretete él bennünk és mi Őbenne. Amikor olyan egységben vagyunk vele, mint a szőlővessző a Szőlőtővel (Jn 15:5-7), akkor gyümölcsöt teremnek majd az erőfeszítéseink, hogy javítsunk az emberek életén és Jézushoz vezessük őket. „Az evangélium mellett szóló legerőteljesebb érv a szeretetteljes és szerethető keresztény” (Ellen G. White: *Counsels on Sabbath School Work*, 100. o.).

Kérjük meg az osztály tagjait, hogy mondjanak olyan tapasztalatokat, amikor Jézushoz tudták vezetni azt, akiknek szolgáltak! Hogyan viszonyuljunk azokhoz, akik – legalábbis egyelőre – nem fogadják el az Urat? Miért fontos *mindenképpen* szolgálni az embereknek, egyszerűen azért, mert szükségük van rá?

38 Ellen G. White: *A Nagy Orvos lányomán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 91. o.

ISTEN GENGSZTERE

Jayson Rogers (36) - Új-Zéland

Jayson Rogers 12 éves korában kiáltott fel először Istenhez, akit nem is ismert.

„Nem tudom, hogyan vagy miért - meséli Jayson. - Egyedül éreztem magam a sötétben, és fejemet a párnába temetve sírtam.” Ekkor a nagynénjénél lakott Új-Zéland északi részén. A fiút mindenki kezelhetetlennek tartotta. Az iskolából is kicsapták. Már gyerekként betört házakba, autókat lopott. Éjszakai imájára nem kapott érzékelhető választ. Egy évvel később visszakerült a szüleihez. 15 évesen marihuánát kezdett szívni és egy utcai banda tagja volt. 11 éven keresztül drogkereskedésből élt. Nagyban vitte az üzletet, 2-3 naponta 7000 dollárnak megfelelő összeget keresett.

Egyszer azután megismerkedett egy Andrew nevű férfival, aki kick-box edzéseket tartott. Az edzőről kiderült, hogy hetednapi adventista. Amikor először olvasott neki a Bibliából, Jayson még dühösen lázadt Isten ellen. Úgy érezte, ő maga az ura a saját világának. Mégis elgondolkodott a Biblia szavain, amelyek a valódi kincsekről szóltak, rendszeresen járni kezdett a bibliaórákra és szakított régi életével. Feleségül vette a barátnőjét, akivel 21 éve élt együtt. „Már nem három méteres kerítések mögött élünk vadászfegyverekkel, baseball ütőkkel és Rambo stílusú késekkel felszerelve. Most alacsony, fehér léckerítésünk van, és a saját vaskereskedésemet vezetem. Békében élek magammal, boldog vagyok. Ezt nem adnám semmiért! Isten tanítványa lettem, az Ő szavát szeretném hirdetni!”

Az advent reményében élni

A tanulmány rövid attekintése

Amikor Rodney Stark történész a keresztények páratlan létszámbeli növekedéséről írt, ami az első három században végbement, erre a következtetésre jutott: „A kereszténység ereje nem abban az ígértben rejlik, hogy majd a másvilágon jóvátételt kapnak a földi szenvedésekért, ahogy azt sokszor, sokan gondolják. Nem! Az volt a III. században bekövetkező döntő változás, hogy gyorsan terjedt annak a hitnek az ismerete, ami már ott és akkor hatékony ellenszert kínált az élet nyomorúságaira! A kereszténység igazi, forradalmi megközelítése az olyan erkölcsi parancsokban rejlett, mint »Szeresd felebarátodat, mint magadat!«; »Amit akartok azért, hogy az emberek tiveletek cselekedjenek, mindazt ti is úgy cselekedjétek velük«; »Jobb adni, mint kapni«; »Ha megcselekedtetek eggyel, az én legkisebb atyámfiai közül, énvelem cselekedtétek meg.«³⁹

Miközben az e heti leckét tanulmányozzuk, amelynek címe „Az advent reményében élni”, minden napot Isten országa utáni égő vágyakozással kell megélnünk, és ennek az országnak az értékeit kell megteremnünk az életünkben, munkálva azok életében is, akiknek szolgálunk. A prófétaival kiáltunk, sürgetjük Krisztus és országa eljövételét. A dicsőség országának várása közben Isten emlékeztet bennünket a szolgálat lehetőségeire már most, ha engedjük, hogy Krisztus bennünk éljen.

A TANÍTÓ CÉLJA

- Gondoljuk át és beszéljük meg a következő kérdéseket! Mi motivál bennünket a jóra az igazságtalan világban, míg Jézus eljövételét várjuk?
- Hogyan használjuk ki az időt, miközben minden egyes múltó nappal közelebb kerülünk Krisztus adventjéhez?

39 Rodney Stark, *Cities of God: The Real Story of How Christianity Became an Urban Movement and Conquered Rome*. New York, NY, 2006, HarperCollins, 30. o.

Kommentár

Igehely: Olvassuk el együtt Tit 2:11-14 szakaszát! Ezek a versek két országról szólnak: a kegyelem országáról és a dicsőség országáról.

1) Fejtsük ki, mit értünk az „ország” (királyság) kifejezésen!

Válasz: Egy ország, aminek királya van, trónnal, polgárokkal, törvényekkel stb.

2) Mi az Isten országa vagy a mennyek országa?

Válasz: Az a terület, amelyre az Isten vagy Krisztus uralma kiterjed, legyen az akár a mennyben, akár a földön, ahogy a következők is mutatják: „*Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is*” (Mt 6:10; ÚRK). Isten országa jelenti továbbá azt is, hogy Krisztusnak, a Királynak a kegyelme uralkodik a szívünkben/életünkben.

3) Mi a kegyelem országa?

Válasz: A kegyelem országa Isten uralma, amelyben ránk áradó kegyelme által gyermekei, országának polgárai lehetünk. Jézusba, Megváltónkba, Urunkba és Királyunkba vetett hitünk által juthatunk oda. A kegyelem országa már megvolt a világ megalapítása előtt (1Pt 1:20), ma is létezik és a dicsőség országába vezet.

4) Mi a dicsőség országa?

Válasz: „*Amikor pedig eljön az Emberfia az ő dicsőségében és vele mind a szent angyalok, akkor elfoglalja majd dicsőségének trónusát*” (Mt 25:31-32, ÚRK). A dicsőség országa Jézus második eljövetele és az utolsó ítélet – tehát *még nincs itt*.

5) Olvassuk el Mt 3:1-12 és 11:2-6 verseit! Mit várt Keresztelő János Jézus első eljövetelétől? Miért nem értette Jézus fellépését és küldetését?

Válasz: „A Megváltó tanítványaihoz hasonlóan Keresztelő János sem értette meg Krisztus országának természetét. Várta, hogy Jézus elfoglalja Dávid trónját, s ahogy telt az idő, és a Megváltó nem igényelte a királyi hatalmat, János összezavarodott és aggódni kezdett... Illés prófétához hasonlóan, akinek lelkével és erejével jött el Izraelhez, várta, hogy az Úr kijelentse önmagát mint tűz által válaszoló Isten... Föld alatti börtönéből most Júda törzsének Oroszlánját figyelte: mikor töri meg az elnyomó büszkeségét, s szabadítja meg a szegényt és őt, a kiáltót. Jézus azonban látszólag megelégedett azzal, hogy tanítványokat gyűjtött maga köré, gyógyította és tanította az embereket. A vámszedők asztalánál evett, mialatt a római iga naponta súlyo-

sabban nehezedett Izraelre, s míg Heródes király és hitvány szeretője azt tette, amit akart, a szegények és szenvedők kiáltása az égig hatolt” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 173. o.). János ezért zavarodott össze.

- 6) Jézus milyen országot jött megalapítani első adventje idején?

Válasz: A kegyelem országát, az emberiség teljes helyreállítását. Az ítéletet a második eljövételre „tartogatja”, amikor a dicsőség országát alapítja meg. Olvassunk el néhányat a kegyelem országáról szóló szakaszok közül és beszéljünk ezekről! Mk 5:21-42 és Lk 19:1-10 stb. Olvassuk még el Ellen G. White: *A nagy küzdelem* c. könyvéből a 309-312. oldalt! Itt további háttér információt találhatunk.

- 7) Krisztus egyházának úgy kell szolgálnia, hogy már itt a földön a menny előzét éreztesse az emberekkel. Miért kell ezt most tennünk, miközben Jézus eljövételére várakozunk?

Válasz: Jézus így imádkozott: „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratom, amint a mennyben, úgy a földön is” (Mt 6:10, ÚRK). Olvassuk el újra Mt 25:31-46 szakaszát!

- 8) Milyen értelemben tekinthető a szociális munka „élő bizonyágtételnek a hamarosan visszatérő Urunkról”?

Válasz: „Amikor kiállunk az igazság, az együttérzés, a gyógyítás mellett, akkor Isten közelgő országának értékeit mutatjuk be.”⁴⁰

Illusztráció: Két példa „Isten országával” kapcsolatban

- 1) Patricia Észak-Afrikában él. Jézus közelgő országának, a dicsőség országának, valamint a földön most is létező kegyelem országának az értékeit mutatja be, ugyanis mintegy 20 gyermekről gondoskodik, akik AIDS-esek, ill. elveszítették szüleiket az AIDS miatt. Amikor megkérdezték tőle, hogy mi motiválja, így válaszolt: „Azt akarom, hogy már most megérezzék, milyen lesz a második advent!” (A kegyelem országának ez a gyönyörű példája hogyan érzékelteti azt, hogy milyen lesz a dicsőség országa?)
- 2) Egy dél-afrikai vízvezeték szerelő cég furgonján volt ez a reklám: „Számunkra nincs túl mély, túl sötét, túl mocskos hely! Mi mindent

40 A Generál Konferencia Szombatiszkolai és Személyes Szolgálatok Osztálya: *Keys to Adventist Community Services*. 2008, 6. o.

megoldunk!”⁴¹ (Mennyire frappánsan jellemzi ez a szlogen a kegyelem országát, a működését!)

Illusztráció: Vannak, akik szerint a környezetvédelem és a szociális munka csak időpazarlás, hiszen végül a világ mindenképpen megsemmisül.

Egyes keresztények süllyedő hajónak vélik a világot. Nem csak annak nem látják értelmét, hogy hosszú távra tervezzenek egy ilyen borzalmas „lélekvesztőn”, de annak sem, hogy a vizet merjék ki belőle és betömjék a lyukakat, hogy a hajó újra menetképesse váljon. Inkább biztonságos távolságban, mentőcsónakokban ülnek és riogatják a hajó utasait, hogy hamarosan elsüllyednek. Olyanok, mint a vészmadarak, értelmetlennek látnak bármiféle erőfeszítést a javításért (értsd: javítani a világban uralkodó rossz szociális állapotokon), mondván, hogy eljövetelekor Krisztus úgysis elpusztítja a világot.

Fejtsük ki, mi a véleményünk erről a „szent menekülésről”? Vajon a Biblia szerint védhető ez az állásfoglalás? Ha igen, miért, ha nem, miért nem?

Igehely: Miah Arnold írt egy cikket a *The Michigan Quarterly Review* folyóirat 2011 téli számába, „A te tulajdonod vagyok” címmel. A cikk azt taglalja, mennyire igazságtalan a texasi Anderson Daganatos Betegekért Központban fekvő, haldokló kisgyerekek szenvedése. „Én is, mint mindenki más, próbáltam értelmet keresni abban, aminek az égvilágon semmi értelme nincs” – írja Arnold.⁴²

Beszéljük meg Clifford Goldstein kijelentését, amelyet a világban történő tragédiákkal kapcsolatban vagy, ahogy ő mondja, a gonosz értelmetlen voltával kapcsolatban fogalmaz meg: „Bármennyire szörnyűek ezek a tragédiák, még rosszabb volna, ha értelmük lenne.”⁴³ Kérdezzük meg az osztály tagjait, miért mondja ezt!

41 <https://www.centerchristianchurch.org/single-post/2017/09/27/No-Life-is-Too-Messy-for-Jesus-to-Handle>

42 Idézi Clifford Goldstein az „Ennek semmi értelme” c. cikkében. *Adventist Review*, 2013, április 18. 16. o.

43 Uo.

Olvassuk fel *A nagy küzdelem* c. könyvből a következő kijelentést, majd beszéljük meg! „A bűn eredetére lehetetlen olyan magyarázatot találni, ami megindokolná létezését... A bűn »betolakodó«, amelynek jelenlétét nem lehet megindokolni. A bűn titokzatos, érthetetlen; mentegetése egyenlő volna igazolásával. Ha mentséget lehetne találni rá vagy okot létezésére, akkor megszűnne bűn lenni” (Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 438. o.).

Olvassuk el és beszéljük meg 1Kor 4:5, 2Thessz 1:5-10 és Jel 21:4 verseit és egyéb szakaszokat, amelyek az osztály tagjainak eszébe jutnak arra vonatkozóan, hogyan fogja Isten elhozni a maga idejében az igazságát és eltörölni a bűnt!

A bűnös világ most tele van elnyomással, szenvedéssel, bánattal. Amíg várunk Jézus eljövételének idejére, folytassuk munkánkat, rontsuk le a gonosz művét, hiszen Jézus is azt tette (1Jn 3:8)! Az a küldetése testének, az egyháznak, hogy „örömhírt mondjon a szegényeknek... bekötözze a megtört szívűeket, szabadulást hirdessen a foglyoknak és föloldozást a megkötözötteknek... Hogy fölépítse az ősi romokat... És hívják őket az ÚR papjainak, Istenünk szolgálóinak” (lásd Ézs 61:1-4, 6, ÚRK).

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Azt jelenti adventista kereszténynek lenni, naponta az adventi reménység fényében élni, hogy két végletet el kell kerülnünk: 1) Egyrészt azt, hogy túlzott izgatottsággal várjuk Krisztus második adventjét, a jelenvaló világot pedig leírjuk, mint ami elveszett és pusztulásra ítéltetett. Ez gátolja, hogy tegyünk a társadalom jólétéért, amiben élünk. 2) A másik, hogy közönyössé váljunk Jézus eljövételével kapcsolatban, és a jelenvaló világ legyen az életünk középpontjában, kizárólag ezért éljünk és dolgozzunk. A közönyös emberek számára a jelen világ nem az eljövendő világ *váróterme*, inkább a *nappali*, ahol kényelmesen üldögélnek.

Kérjük meg az osztály tagjait, hogy válaszoljanak a következő kérdésekre: *Te melyik „szobában” vagy? Miközben tevékenyen várod a dicsőség országát, hogyan halad a gyülekezeted a „váróteremben” a kegyelem országának építésével (gyülekezeten belül és kívül egyaránt), ami előremutat a dicsőség országára?*

AMIKOR BEÜT A TRAGÉDIA

Joeli Rabo (67) - Fidzsi-szigetek

Joeli Rabo biztosítási ügynök egy kórházi ágyon feküdt. Nagynénje aggódva ült mellette. „Fiam, hagyd el azt az egyházat! Ne hozd be a faluba! Átok ez neked. Még több bajt hoz rád, hogy másik napot ünnepsz. Most szenveded a következményeit.” Joeli az autóbalesetben eltört két kezét, a gipszet nézte. Két unokatestvére mellette halt meg.

Amikor Joeli megkeresztelkedett, mindenkinek beszélni akart a hitéről. Szervezett is egy sorozatot a faluban, aminek a végén tízen megkeresztelkedtek. Vásárolt egy földterületet, hogy egy egyszerű imaházat építsen. Kitűzték a napot, amikor a telket meg akarták tisztítani.

Egy nappal korábban Joeli korán kelt, hogy kivigye 27 éves unokatestvérét a repülőtérré. Velük ment az unokatestvére édesanyja, a két fiatalabb testvére és a saját 13 éves fia is. Joeli elaludt a volánnál és lesodródta az útról. Két unokatestvére azonnal meghalt, neki eltört mindkét karjai, a többiek is súlyos sérülésekkel kerültek kórházba, csak a fia nem sérült meg. A kórházban gyötörték ugyan kétségek, de mire kiengedték, már nem kételkedett abban, hogy az imaháznak fel kell épülnie. Megértette, hogy az evangélium hirdetése közben azért támadhatnak nehézségek, mert Sátán haragszik. Az imaház egy hónap alatt felépült. Sok imával és böjttel már készültek az üzenet hirdetésére és a gyülekezetalapításra egy másik faluban is. Minden baj nélkül megalapították a második gyülekezetet. A harmadik faluban nagy örömeikre megkeresztelkedett a falu vezetője az egész családjával. Csakhogy sajnálatos fordulat következett be, amikor a vezető meghalt cukorbetegségben. Joeli mégsem csügged, hiszi, hogy Isten abban a faluban is győzni fog. Elmondta nekünk, hogy a nagynénjének, aki az első gyülekezetépítésről le akarta beszélni, már megkeresztelkedett a fia a négy gyermekével.

Kegyellemmel

A tanulmány rövid áttekintése

Mi magunk nem tudunk kegyelmet kicsiholni magunkból, csupán tükörözhetjük Istenét. A kegyelem Isten egyik válasza az ember törekénységére, a szolgálói által is ezt közvetíti. Az erre vonatkozó héber szó a *hesed*, ami hűséges szeretetet, szívjóságot jelent. A görög *eleos* szó a mások jóléte iránti mélységes törődést fejezi ki. Ilyen Isten jelleme az Ó- és Újszövetség egybehangzó kinyilatkoztatása szerint. Az ószövetségi szentély építésekor az Úr azt az utasítást adta Mózesnek, hogy a szentek szentjében elhelyezendő szövetség ládája fölé színaranyból készíttesse el a „kegyelem királyi székét”, vagyis a födelet (2Móz 25:21), habár itt más szó szerepel, nem a *hesed*.

Ebben a leckében annak bibliai bizonyítékát látjuk, hogy aki Istent szolgálja, megszabadulhat az aggodalmaktól, miközben Isten országának értékeire összpontosít. Megvizsgáljuk, milyen hozzáállás jellemzi az irgalmas, nagylelkű embereket, milyen módszereket követnek, amelyekkel eredményesen megbirkózhatnak a szolgálat kihívásaival és lehetőségeivel. Megfigyeljük az irgalmas emberek elhívását és szerepét, hogyan végzik a megbékélés és béketeremtés szolgálatát, hogyan emelnek szót a védtelenekért. Nézzük meg a *Hetednapi adventista gyülekezeti kézikönyvben*, hogyan kell szót emelni az igazságért és jogosságért a polgári ügyekben - békésen, de megalkuvást nem tűrő módon.⁴⁴

Kísérjük figyelemmel az osztályban, hogyan halad a gyülekezetünk a segélykérésekre adandó válaszokkal! Értékeljük ki közösségünk hatékonyságát az irgalom tekintetében!

⁴⁴ *Hetednapi adventista gyülekezeti kézikönyv*. 19. kiad., Budapest, 2015, Advent Kiadó, 174. o.

Kommentár

Igehely: A világban végzendő szolgálatunknak nem szabad megmaradnia a tantételek és a nézetek dimenziójában. Az irgalom cselekedeteiben, igazságos bánásmódban, együttérzésben és igazságosságban kell megnyilvánulnia. „Gyakorlati segítséggel sokkal többet tehetünk, mint pusztán prédikálással. Adjunk ételt az éhezőknek, ruhát a mezíteleneknek és ott hont a hajléktalannak! Sőt még többet kell tennünk! A lélek éhségét csak Krisztus szeretete elégítheti ki” (Ellen G. White: *Krisztus példázatai*. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 288. o.).

Jézus példázataiban és testi, lelki gyógyításaiban nyilvánvaló a szeretete, irgalma. A juhok és kecskék végidei példázatában (Mt 25:31-40) összekapcsolja az üdvösséget az irgalmasság etikájával. Ez az összefüggés újra felszínre bukkan Zákheus lelki gyógyításának történetében. Krisztus a vámszedő szívét irgalmával és kegyelmével nyerte meg, aki válaszul szintén elkötelezte magát az irgalom mellett: javainak felét a szegényeknek adta és négyyszeresen kárpótolt mindenkit, akit becsapott. Jézus ekkor jelentette ki: „*Ma lett üdvössége ennek a háznak*” (Lk 19:9)! Tehát újra összekapcsolja az üdvösséget az irgalom szociális etikájával, ami országának értékrendje.

Jézus szolgálata során több időt szánt gyógyításra, mint tanításra, és rendszeresen bizonyította irgalmát azzal, hogy meggyógyított ördöngösöket, testi fogyatékoságtól szenvedőket, vakokat, süketeket, némákat és lelkileg sérülteket. „A vallások az egész történelem folyamán jobban törődtek az elmélettel, mint az emberekkel; Krisztus azonban jobban törődött az emberekkel, mint a vallással, pontosabban szólva az emberek iránti mély irgalma és törődése volt vallásának fő kifejezője.”⁴⁵

Beszéljük meg a fenti idézetből adódó következtetéseket! Olvassuk fel Jak 1:26-27 és 2:15-18 verseit! Legyen ez a beszélgetés gondolatébresztője!

Illusztráció: Cselekedd a jót és szeresd az irgalmasságot (Mik 6:8): ez bizony lehetetlen feladatnak tűnik a mai kolosszális méreteket öltő társadalmi problémák között.

45 Henry Drummond: *The Programme of Christianity*. New York, 1891, Thomas Y. Crowell & Company, 9. o.

Beszéljük meg! A gyülekezetünk hogyan győzheti le bűnültségét és utasíthatja el a kísértést, hogy „ne tegyünk semmit, mert mindent úgysem tehetünk meg”?

Egy történet szerint egy kislány az óceán partján sétálva partra vetett, haldokló tengeri csillagok százait látta. Elkezdte visszadobálni őket a vízbe. Valaki próbálta elmagyarázni neki, hogy úgysem tud segíteni az összesen. „De amelyiknek segíték, annak megmentem az életét!” – felelte a gyerek, és még egy tengeri csillagot visszadobott a vízbe.

Belefáradhatunk, hogy megpróbálunk segíteni minden rászoruló, nehéz helyzetben lévő emberen, mégis kezdjük el valahol! Változást hozhatunk azok életébe, akiken segítünk.

Igehely: A jótékonyági munka képzést igényel, mert sok élethelyzet bonyolult és zűrés. A jótettek végül ütközni fognak egy ellentétes erővel: az igazságtalansággal. Ez van sajnos túlerőben, és jótetteink fájdalmasan elégteleneknek tűnnek. Vajon mit használ egy tányér meleg leves és egy szendvics, ha az ember életét valamilyen súlyos függőség pusztítja?

Mivel az igazságtalanság túlsúlyban lévő erejével elkerülhetetlenül meg kell küzdenünk, talán ez az egyik oka annak, hogy a Biblia miért helyez egyforma hangsúlyt a kegyelemre és az igazságra. Isten alapvető terve a kegyelem gyakorlására Mik 6:8 versében található, ami így tanácsolja Isten gyermekeit: „*igazságot cselekedjél, szeresd az irgalmasságot*”. Igazságot cselekedni azt jelenti, hogy becsületesen, értelmesen, ésszerűen bánunk másokkal. Olyan döntéseket hozunk, amelyek becsületesek és ésszerűek. Az irgalmasságot szeretni azt jelenti, hogy együttérzők, kedvesek és megbocsátóak vagyunk. Ha e két erényt összekapcsoljuk Mikeás parancsával összhangban, akkor teljes körű, megerősítő szolgálatot tudunk nyújtani. A szenvedélybetegnek például élelem és kezelés is kell. Az utcagyerekeknek/utcán élő fiataloknak barátokra és munkára egyaránt szükségük van.

Megtalálható-e a fenti koncepció a mi gyülekezetünk szolgálatának tervében? Jézus gyógyító csodái közül melyik bibliai történet mutatja azt, hogy valaki együttműködött a Nagy Orvossal a gyógyítás/helyreállítás folyamatában? Lásd Lk 17:11-14, Jn 5:1-9, Jn 8:2-11 és Jn 9:1-7!

Illusztráció: Annak példájául, hogy mennyire fontos a segítyezéstől (halat adunk valakinek) elmozdulni a személyes fejlődés irányába (megtanítani valakit halászni), beszéljük meg a következő történetet! Milyen irányelveket mutat ez a jótékonyág témakörében?

A szociális reformok egyik szószólója programot szervezett olyan városi családok támogatására, akik nem tudnak karácsonyi ajándékot venni a gyerekeiknek. A program neve: „Adoptálj egy családot!” Karácsony napján a nagylelkű adományozók elszállították az ajándékokat a kiválasztott városi családoknak. Az egyik évben a szervező éppen a rászoruló családoknál volt látogatóban, amikor az adományozók megérkeztek. A gyerekek izgatottan, boldogan ugrándoztak, az anyukák tartózkodóbbak voltak, bár kedvesen fogadták a vendégeket. Ahol apuka is volt a lakásban, ő csendben kisurrant a hátsó ajtón, amikor látta, hogy érkeznek az adományozók. Ezek a szülők attól szenvedtek, hogy elvesztették önbecsülésüket. Családfenntartóként átélt kudarcuk éppen az otthonukban lepleződött le.

E tapasztalatot követően a szervező mást gondolt ki. Egy családi áruházat nyitott. Az adományozókat kérték: ahelyett, hogy a kiválasztott családnak személyesen vinnék el a becsomagolt ajándékokat, mindent vigyenek az áruházba, ahol egy karácsonyi boltocskát különítettek el. Mindegyik árucikkre igen alacsony árat tűztek ki. A környéken élő, nélkülöző családokat pedig meghívták a karácsonyi boltba. Akinek egyáltalán nem volt pénze, dolgozhatott a boltban és megkereshette azt az összeget, amiből ajándékot vehetett a családjának, hiszen készpénz folyt be a felajánlott cikkek árából. Karácsonykor ezek a szülők is láthatták, milyen örömmel bontják ki az ajándékokat gyerekeik – azt, amiért a saját kezükkel dolgoztak meg. Az „Adoptálj egy családot!” program neve ettől kezdve: „Önbecsülést a szülőknél!” Hadd adjanak a szegényebbek is másoknak!

Igehely: A békéltetés irgalmas cselekedet. Jézus a kegyelme által ajánlja fel békéjét a nyugtalan szívűeknek (Jn 14:27). Isten megbékéltetett bennünket magával Krisztusban, és népének adja a békéltetés Igéjét (2Kor 5:18), hogy segítse a béke létrejöttét az emberek között. Ezzel teljesíthetik gyermekei a megbízatásukat: „Kövessétek mindenki irányában a békességet és a szentséget” (Zsid 12:14). Isten erre tanította az izraelitákat: „keressétek azon város békéjét, ahova számkivetettek benneteket és imádkozzatok érte az Örökkévalóhoz” (Jer 29:7, Dr. Bernstein-féle ford.).

A béketeremtés összekapcsolódik azzal, hogy Isten családjának a tagjai vagyunk (Mt 5:9). Aki a messiási békét erősíti, azt a jutalmat kapja, hogy Isten gyermeke lehet, mert az Ő jellemét tükrözi. Ezt a békességet a héber *shalom* szó fejezi ki, ami az ember teljes lényének jólétét jelenti - személyes és közösségi szinten egyaránt.⁴⁶ Isten azt akarja, hogy gyermekei *shalomot* vigyenek minden közösségbe, ahol csak szolgálnak.

Mondjunk példákat arra, hogyan töltötte be gyülekezetünk a békéltető szerepet a tagjai és a kívülállók között egyaránt!

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

A jó szándékú, könyörületes emberek életében időnként előfordul, hogy az irgalmas cselekedetek előbb-utóbb „mérgező jótékonyossággá” lesznek. Az irgalmasság nem végállomás, hanem csak ajtó, ami utat nyit a változások felé. Ha a jótékonyosság nem mozdul el az igazságosság irányába, amibe beletartozik az adományban részesülők személyes fejlődése, inkább kárt okoz a célszemélynek és az adományozónak is, mint hasznot. Ha mindig csak a rászorulókért teszünk, velük együtt pedig semmit, az mérgező jótékonyossághoz vezet. Hinnünk kell, hogy minden ember, minden közösség, bármennyire összetört is, képes letenni valami jót az asztalra. Ha mindig megtesszük mások helyett, amit ők is elvégezhetnének magukért, az ugyanolyan káros a közösség, mint az egyén számára. Megoldás: a jótékonyági munkát inkább közösség végezze, ne egy-egy önkéntes, és a vezetés-szervezés is közösségi kézben legyen, ne egyéni önkéntesek kezében.

Amennyiben elég nagy az osztály, páronként beszéljünk ötletekről, hogyan lehet az eddig említett dolgokat megvalósítani a gyakorlatban! Játsszunk szerepjátékot, készítsünk tervet egy igény kielégítésére, amit a környezetünkben észleltünk! Vagy értékeljünk ki egy működő civil kezdeményezést, amit ismerünk! Fontoljuk meg a következő kérdéseket (írjuk le a válaszokat a vonalakra)!

1. Alkalmas, helyben élő vezető/vezetőség áll-e az erőfeszítés mögött?

⁴⁶ Az *English Standard Version Study Bible* alapján

2. Mennyire mutatja a program, hogy elsődleges célja az adott csoportok önellátóvá válása, hogy megtanuljanak gondoskodni önmagukról?

3. Mennyire érzi magáénak a programot a helyi gyülekezet, amely társul a környéken működő szervezetek munkájához?

4. Mennyire látszik a programból, hogy a kölcsönös segítségre alapoz, nem pedig a folyamatos, egyoldalú függésre?

Végül beszéljük meg az osztályban a válaszokat!

MEGTÉRÉS EGY TEMETÉSEN

Kositela Tito (33) - Fidzsi-szigetek

Senki nem akart Titonak segíteni, amikor az édesapja meghalt. „Nem lehet egyházi temetése” - mondta neki valaki. „Csak menj és temesd el valahol magad!” - javasolta egy másik.

A Fidzsi-szigetek egy eldugott kis falujában, Nakavikában azért fordítottak hátat az emberek Tito apjának, mert hetednapi adventista lett. A falu többi lakója - beleértve Titót is - egy másik keresztény felekezethez tartozott.

Tito végül kijárta a falu vezetőjénél, hogy mégis tarthassanak egyházi temetést az apjának. Ehhez építenie kellett egy kis faházat adventista imaháznak. Az adventista lelkész prédikált a temetésen. A holtak állapotáról beszélt. Tito csodálkozott, mert addig azt hitte, hogy halála után az ember a mennybe megy. Elolvasta a Bibliából *János evangéliumának* 11. fejezetét és 1Thessz 4:16 versét. A temetés után meghívott egy gyülekezeti tagot a házába, hogy még beszélgessenek erről a témáról. További bibliaórákat is kért. Felesége, Vika azonban nem akart részt venni a tanulásban. Amikor a vendégek megjöttek, a gyerekekkel együtt bezárkózott egy másik szobába. Tito két hónap múlva megkeresztelkedett. Komoly nézeteltérés alakult ki emiatt köztük. A férfi azonban nem akadályozta a feleségét abban, hogy a másik gyülekezetbe járjon, ő maga pedig pozitív változásokon ment keresztül: már nem járt inni a barátai-val, nem káromkodott, leszokott a dohányzásról. Sokat segített a házimunkában, a szabadidejét Vikával meg a gyerekekkel töltötte. Mindez hatott a feleségére, és idővel ő is meg akarta ismerni az új igazságokat. Ma már az asszony szintén az adventista gyülekezet tagja, bibliaórákat is ad.

Titót sok megaláztatás éri a hite miatt az iskolában, ahol tanít, ennek ellenére kitartóan hirdeti az evangéliumot. Így imádkozik: „Istenem, kész vagyok hirdetni igédet ebben a közösségben. Kérlek, használd fel engem is ezekben az utolsó napokban!”

Isten szolgáinak közössége

A tanulmány rövid áttekintése

„A húsvét ünnepe előtt Jézus tudta: elérkezett az ő órája, hogy átmenjen e világból az Atyához. Szerette az övét e világon, mindvégig szerette őket” (Jn 13:1, ÚRK). „Jézus, tudva, hogy az Atya mindent a kezébe adott... mosni kezdte a tanítványok lábát” (Jn 13:3, 5, ÚRK). „Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjetek” (Jn 13:15). A keresztény egyház megalapítója a kezdet kezdetétől fogva a szolgálatra adott példát. Ez Krisztus testének működési módja (*modus operandi*). Az e heti leckében újra megvizsgáljuk, hogyan szolgáltak az ősegyház tagjai, valamint foglalkozunk a képpel, ami jellemző módon mutatja be tetteiket. Azt is megfigyeljük, hogy Isten maradék népének jellegzetes vonása a szolgálatkész szív, ami kész a közbenjárásra, az önfeláldozásra és az irgalom gyakorlására. Látni fogjuk, hogy a rászorulók szolgálata és az evangélium prédikálása elválaszthatatlan egymástól. Elfogadjuk, hogy az igazság, a kegyelem és a szeretet Isten népének életelve, és igyekszünk együttműködő, támogató lelkületet tanúsítani a szolgálatban, aminek végzésére az Úr elhívta egyházát.

A TANÍTÓ CÉLJA:

- Nézzünk utána az osztály tagjaival, hogy mit jelent szolgáló közösségként tenni a gyülekezeten kívüli közösségekért/embercsoportokért!
- Azt is próbáljuk meghatározni, miért is létezik a gyülekezetünk és mennyire fontos a vezetők, ill. az osztályok munkája!

Kommentár

ILLUSZTRÁCIÓ

Szolgák közössége: Egy „hitközösségbe” tartozni mindenki számára hasznos lelkileg, szellemileg, érzelmileg, szociálisan és fizikailag is. Kutatások bizonyítják, hogy akik valamilyen hitközösséghez tartoznak és istentiszteleteken vesznek részt, tovább élnek.⁴⁷

47 <https://www.health.harvard.edu/mind-and-mood/attending-religious-services-linked-to-longer-lives-study-shows>

Elmélkedjünk! Hogyan tudunk segíteni abban, hogy gyülekezetünk valóban egészséges környezetet biztosítson, ami mindenféle értelemben támogatja a bővelkedő életet (Jn 10:10), sőt, a hosszabb élet lehetőségét mindazok számára, akik jelenleg a közösségünk tagjai vagy a jövőben lesznek azok?

Szolgáló közösség részének lenni azt jelenti, hogy a gyülekezet áldásait másokra is kiterjesztjük. A szolgálat dimenzióját Gal 6:9-10 versei fogalmazzák meg. Olvassuk el ezt a részt az osztályban!

Amennyiben egy szerető közösséghez tartozunk, amelyben igyekszünk jót tenni mindenkivel közösségen belül és kívül is, akkor az minden értelemben áldás lesz úgy az adakozó, mint a célszemély/közösség számára. Egy 3296 önkéntes vizsgálatán alapuló tanulmány feltárta, hogy a rendszeres jótékonyági munkát végzők esetében világos összefüggés állapítható meg a segítségnyújtás és a jó egészségi állapot között. Az önkéntesek fizikai és szellemi állapota egyaránt jelentősen javult. Az önkéntesek arról számoltak be például, hogy miután hazatérnek egy-egy segítségnyújtással töltött nap után, jó érzés tölti el őket. A segítők pozitív érzelmi állapotát (szakszóval: *helper's high*) jelzi a stressz nagyfokú csökkenése, az endorfinok felszabadulása, amelyek a testünk természetes fájdalomcsillapítói. A kezdeti szakaszt követi az érzelmi jóllét hosszabb periódusa. Következésképp tehát: ha mással jót teszünk, önmagunkon is segítünk! Ha örömet viszünk szolgálatunkba (Zsolt 100:2), tetteinknek még jobb hatása lesz – az adakozókra és a segítséget elfogadókra egyaránt. Olvassuk el Ézs 58:10-11 verseit!

Mondjuk el saját tapasztalatainkat arról, hogyan oldotta fel érzelmi dermedtségünket az, ha örömteli szívvel segítettünk valakinek!

Igehely: Olvassuk fel Ézs 42:1-4 szakaszát, majd beszéljük meg, hogyan teljesedett ez a jövendölés Jézus szolgálatában (Mt 12:18-21). Ézsaiásnak ez a próféciája egyértelműen Jézus önfeláldozó szolgálatáról és missziójáról szól. Ézs 42:1-4 szakasza az első ének az Úr Szolgájáról, ami bemutatja Krisztus munkáját, Istennek a népére és a világra vonatkozó célját, tervét. Ézs 49:1-13, 50:4-11 és 52:13-53:12 szakaszában található a többi ilyen ének, ami szintén a Messiásra vonatkozik.

Mit árul el Ézs 42:1-4 Krisztus fontossági sorrendjéről? A küldetéséről? A mi fontossági sorrendünkről, akik Krisztus tanítványai vagyunk? A mi küldetésünkről? A gyülekezetünk missziójáról? Ha van időnk, beszélgesünk a többi szolgálóinkról is!

Az Újszövetségnek is van szolgálója, amit szakkifejezéssel *kenosis* énekek neveznek. Fil 2:5-11-ben található. A *kenosis* görög szó, és azt jelenti: „semmi”. Ez a „semmi éneke”, ami arról szól, hogy Krisztus „önmagát megüresítette” (Fil 2:7), „szolgai formát vevén föl” (Fil 2:7). Figyeljük meg a 7. verset! Jézus nem ragaszkodott isteni szuverenitásához, inkább a szolgálóhoz, ami az életét uraló szenvedély volt (lásd Mt 20:26-28).

Korának kulturális mércéje szerint Jézus megfordította az élet prioritásait. Isten Fiából, akit minden mennyei lény dicsőített, szolgálóvá lett. Olvassuk el Mt 20:26 és Mt 23:11-12 verseit! Később Jézus tanítványait azzal vádolták, hogy „világfelforgatók” (ApCsel 17:6). Ők is inkább szolgáltak, mint uralkodtak. Robert Banks így írt erről a szokatlan filozófiáról: „Ma nem több szolgáló vezetőre van szükség, ahogy sokan mondják, hanem helyesen értve több vezető szolgálóra.”⁴⁸

Beszéljük meg, mi a különbség a „szolgáló vezetők” és a „vezető szolgálók” között!

Fontoljuk meg a témakört egy másik szemszögből is! Nem elég azt mondani, hogy Krisztus szolgáló vagyunk, mert vannak rossz emberek is, akik Krisztus szolgálójának vallják magukat. Egyesek nem értik a Mester fordított filozófiáját. Buzgalmukban hódítani, uralkodni és hatalmat gyakorolni akarnak az Úr nevében. Alapjában véve tehát „feje tetejére állítva”, fordítva látják Krisztust.

Beszélgétek meg! Milyen történelmi példák jutnak eszünkbe szolgálókról, akik uralkodtak Krisztus nevében? Újabb kori példák? Hogyan kerülhetjük el, hogy rossz szolgáló legyünk, akik uralkodnak/zsarnokoskodnak azok felett, akiket szolgálniuk kellene?

48 Robert Banks szavait idézi Siang Yang Tan a *Full Service: Moving From Self-serve Christianity to Total Servanthood* c. könyvében. Grand Rapids, MI, 2006, Baker Books, 55. o.

Igehely: Jézus nem sokkal a keresztre feszítése előtt intenzív minőségi időt töltött a tanítványával, vigasztalta, bátorította őket. Olvassuk el Jn 15:15 versét!

Beszéljük meg! Vajon ez az ige azt jelenti, hogy Jézus tanítványai most már nem a szolgák közösségét alkotják, hanem baráti közösséggé lesznek? Ha nem, akkor mi mást jelent? Segíthet a válaszadásban az, hogy Jn 15:15-ben a görög *douloi* szó változata szerepel, ami valószínűleg olyan szolgát jelent, aki urának bizalmasai közé tartozik. Mivel Jézus bizalmába fogadta a tanítványokat és éppen akkor jelentett ki nekik sok mindent, nem kell többé hétköznapi szolgaként, vakon engedelmeskedniük. Jézus inkább arra hívja a tanítványait, hogy legfőképpen a Barátjuknak tekintsék Őt.⁴⁹

Illusztráció: A szinergia görög eredetű szó, amely együttműködést, együttjátszást jelent. Olyan együttjátszásra használt fogalom, amikor több elem vagy tényező együttműködéséből nagyobb teljesítmény, jobb eredmény jön létre, mintha az elemeket vagy tényezőket egyszerűen összeadnánk.⁵⁰

Ez a szinergiahatás a gyülekezeten belül akkor érvényesül, ha a tagok és a különböző osztályok *együtt* szolgálják a közösséget, nem pedig külön-külön. Ez a szinergia teljes hatást fog eredményezni, ami erőteljesebb annál, mintha a tagok külön-külön dolgoznának. A következő példa jól illusztrálja ezt.

Egy család fél évre előre megtervezte a szabadságát. Az apa osztotta ki a feladatokat a családtagok között. Ő volt a főnök, ő választotta ki a helyet és rendelte meg a repülőjegyeket a floridai Orlandóba. A feleségnek kellett lefoglalnia a hotelszobákat. A kaliforniai Los Angelesben foglalt szállást. A fiuknak kellett az ellátásról gondoskodnia. Illinoisban, chicagói éttermekben foglalt asztalt. A lányuk volt a felelős a programokért, ő New Yorkban szervezett programokat és választott ki látnivalókat. Vajon mi lett ebből? Igen, mindenki tett valamit, de tervezés közben nem kommunikáltak egymással.

49 *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, 5. köt., 1043-1044. o.

50 <https://hu.wikipedia.org/wiki/Szinergia>

Nem elég itt is, ott is szervezünk egy-egy különálló programot a környéken élők számára. A gyülekezet osztályainak együtt kell működniük, hogy egy olyan folyamatot indíthassanak el, ami által valódi változásokat érhetnek el a környékbeliek életében. Beszéljük meg az osztályban, hogyan készíthetnek az osztályok közös terveket azért, hogy eredményesebbek legyenek, több változást vihessenek végbe a gyülekezet falain kívül!

GYAKORLATI ALKALMAZÁS

Egy orvos-missionárius visszatért a hazájába, hogy felkeressen egy hetednapos adventista gyülekezetet, amiről úgy tudta, hogy éppen a gyerekkori otthona környékén volt. (Akkoriban még nem volt adventista.) Elment hát oda, ahol értesülése szerint az imaház állt. Nem látott olyan épületet, ami gyülekezetre emlékeztette volna, úgyhogy az utca túloldalán megkérdezett valakit, van-e a közelben adventista gyülekezet. „Néhány ember szombatonként bemegy a túloldalon lévő házba, de nem tudok róluk többet, mert jönnek, énekelnek, aztán hazamennek.” – felelte a férfi.

Hasonlítsuk össze a fenti gyülekezetet, ami csak a tagok számára működött, mint egy egészségklub, az afrikai Szváziföld egy gyülekezetével! Ott az volt a legégetőbb szükséglet, hogy az AIDS miatt elárvult sok gyereket etetni tudják. Busi Vilakazi már nyugdíjas volt, és összefogott néhány gyülekezeti taggal, hogy heti hat alkalommal főtt ételt biztosítsanak az árváknak. Először 50 gyermeknek adtak enni, tíz évvel később azonban már 300 gyermeket láttak el naponta. Óvodát indítottak, ruhákat is kiosztottak, a gyülekezet kertjéből pedig zöldségeket adtak ránszorulóknak, betegeket ápoltak, szakmunkás képzéseket indítottak nők és férfiak számára. Jézus szeretetének továbbadásával egy új gyülekezet született. „Az Üdvözítő drága életét adta oda azért, hogy megalapítson egy egyházat, amely képes lesz arra, hogy törődjék a megszorodott és megkísértett lelkekkel” (Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 546. o.). Nem arról van szó, hogy Isten egyházának van egy missziója, inkább a misszióval rendelkező Istennek van egy egyháza!

Elmélkedjünk! Mi a célja a gyülekezetünk létének? A fent említett két gyülekezet közül melyikhez hasonlít a mi helyi közösségünk? Soroljunk fel ötleteket, hogyan lehetne gyülekezetünkökből szolgák alkalmas közössége!